

SLOVENSKI NAROD

Iznaj vsak dan popoldne, urazemni nedelje in praznika. — Inerati do 30 petih vrst & Din 2, do 100 vrst & Din 2.50, od 100 do 300 vrst & Din 3, večji inerati petih vrst Din 4.- Popust po dogovoru. Inerati davek posebej. — Slovenski Narod velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.- za tuzemstvo Din 25.- Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knažjova ulica štov. 6.
Telefon: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-30

Podružnice: MARIBOR Strossmayerjeva 3b — NOVO MESTO, Ljubljanska c. telefon št. 26. — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65; podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190. — JESENICE: Ob kolodvoru 101.
Poštna hranilnica v Ljubljani št. 10.351.

Tajna diplomacija zopet na delu:

Tajni pakt Rim-Berlin

Senzacionalne informacije pariškega lista — Nemčija in Italija bosta odsej vodili skupno politiko in izkoristili zadrege Francije in Anglije

Pariz, 27. junija. r. »Matin« objavila senzacionalne informacije o tajnem paktu, ki je bil zadnje dni sklenjen med Rimom in Berlinom in ki bo podpisano ob priliki skorajšnjega poseta novega italijanskega zunanjega ministra grofa Ciana v Berlinu. Po tem paktu sta se Italija in Nemčija dogovorili, da bosta v bodoče vodili nekako skupno zunanjo politiko. Italija bo povsod podpirala nemško stališče, kjer bo šlo za nemške zadeve. Nemčija pa bo podpirala Italijo v vseh zadevah, ki se tičejo

italijanskih interesov. To velja zlasti za obravnavo abesinskega problema, lokarnskega vprašanja, reformo Društva narodov in za sklepanje pogodb, ki naj okrepe kolektivno varnost. Prva posledica tega dogovora se kaže že v tem, da Italija kljub ukinitvi sankcij noče aktivno sodelovati pri reševanju evropskih problemov, marveč stavi vedno nove zahteve in pogoje. Na ta način otežkoča reševanje onih problemov, ki se tičejo Nemčije in daje tako Nemčiji možnost, da do skrajnosti izkoristi

sedanji mednarodni položaj ter izbija za sebe največje koristi. List pravi, da sta Italija in Nemčija s tem zopet uvedli sistem tajne diplomacije, ki je s svojim delovanjem pred vojno dovedla do svetovne vojne. Tudi sedaj je ta tajna diplomacija izraz agresivnih in imperialističnih težnj. Zato je nujno potrebno, da se Francija in Anglija še bolj tesno združita, ker bosta le združeni mogli zavarovati svoje lastne in skupne interese.

Hribar dosmrtna robija, Pirc na šest let

Obravnava je bila zaključena šele ob treh zjutraj

Ljubljana, 27. junija.

Včeraj ves dan in čez polnoč do pol 3. ure je trajala mestoma silna napeta obravnava proti Ivanu Pircu in Francu Hribarju, ki sta bila obdolžena umora Marije Penko. Pri popoldanski obravnavi je bila v dvorani že gneča, ki je postala še večja pod večer, ko se je razvedlo, da bo sodba izrečena še to noč. Občinstvo je vztrajalo v dvorani v največji napetosti do konca obravnave.

SE ČUTIM KRIVEGA,

je izjavil brez obotavljanja Pirc, ker sem Hribarju pomagal in ker sem tudi pomagal navezati Penkovo na kamen. Da je šel iskat kamen in pomagal Penkovo privezati, je bilo novo Pirčevo priznanje. Pirc je trdil, da ni bil jezen na Penkovo, saj je bila botra njegovega nezakonskega otroka z Angelo Gaberšek. Bal pa se je Hribarja in samo zaradi tega je pomagal Hribarju pri umoru. Pirc je nato natanko popisal, kako je bila Penkova umorjena. On je šel po kamen v kamenolom, Hribar pa je zvezano in že mrtvo žrtev pahnil z obrežja v Račo, potem že, ko je Pirc odšel proti domu.

Hribar je bil med Pirčevim izpovedovanjem vidno razburjen. Ko je Pirc govoril, da se Hribarja boji in da je samo zaradi tega pomagal pri zločinu, so prišle Hribarju solze v oči. Bile so izraz njegove besne jeze na Pircu.

PIRC JE JOKAL IN TREPETAL,

ko je prišla nanj vrsta za zasliševanje. — Vse bom po pravici povedal, je dejal, medtem ko si je z roko brisal solzne oči. Nato je sunkoma pripovedoval, kako si sam razlaga nasilno smrt Marije Penkove. Hribar je namignil, da je najbrže Pirc morilec Penkove. Trdil je, da ne ve prav nič o zločinu. Namignil je, da je po zločinu Pirc prišel k Angeli in ga je ta skrivaj spustila v hišo.

Sodnik: Zakaj ste pa potem že, ko je bila obtožnica sestavljena, v zaporu meseca maja priznali, da ste Pirco pomagali pri umoru?

Hribar: Ko sem prebral obtožnico, sem bil ves preplašen. Priznal sem le zaradi tega, da bi Pirca prisilil, da bi priznal, da ne bi morilec. Da bi se mu zbudila vest in da ne bi pustil, da bom jaz po nedolžnem trpel. Zdjaj pa hoče napraviti še večji zločin, ko dolži mene kot glavnega krivca, jaz ne morem pomagati, če izgleda tako, iako da sem jaz glavni krivec!

Kar stopi Hribar s prosečemi rokami pred Pirca in vzklikne s pretresljivim glasom:

— Lepo te prosim, Janče, povej po pravici! Ali boš mogoč vzeti na svojo vest, da bom jaz po nedolžnem trpel? Pomisli, da imam 3 otroke!

— Jaz jih imam 8, sem vse po pravici povedal, je odgovoril čisto mirno Pirc. Po tem teatralnem nastopu Franca Hribarja je njegov branilec dr. Tominešek izjavil, da ima vtis, da Hribar ni pri pameti in je predlagal, naj ga preiščejo psihiatri.

PROSNJE PRI NAS NE ZALEZEJO!
je rekel sodnik, ko je Pirčeva žena ganljivo prosila, naj njenega moža milo sodijo. Preden se pride pred sodnike, je treba prav živeti!

S presenetljivo logiko je obdolžena Angela pripovedala, kako je bil tistega dne, ko je Penkova izgnila, in kaj se je vse potem zgodilo, dokler je niso našli v potoku. Priznala je, da je vzela razne predmete pokojne Penkove, toda dal jih ji je Hribar, ki je rekel, da mu je mati Marije Penkove dovolila, da sme vzeti vse vrednejše predmete. Popoldne je prišel iz Domžal na njen poziv še tretji izvedenec tovarnar Josip Adamič, ki je potrdil, da je pas, s katerim je bila Penkova privezana, in pas, ki so ga našli pri Hribarju, iste vrste, nakar je Hribar pojasnil, da mu je kolobar tega pasu (gurtne) prinesel stric z Dumaja.

PENKOVA UMORJENA DOMA?

V teku dopoldneva so bile zaslišane vse številne prič, nakar je predsednik senata začel čitati vse spise, ki se tičejo umora. Bilo jih je več sto in so bili prečitani šele do okoli 11. ure ponoči. Priče so večinoma obremenjevale Hribarja, le sestra Premc sta govorili njemu v prid. Izkazalo se je po pričevanju komandirja Skoka, da so orožniki sami zavili najdeno truplo Penkove v žakljevino. Pirc namreč ni mogel dati odgovora na vprašanje, odkod ta žakljevina. Senzacija pa je bil nov predlog državnega tožilca, ki je zahteval zaslišanje novih prič, ker domneva, da je bila Penkova najbrže umorjena že doma in da jo je morilec zakopal v gozju in šele posneje,

ko je morda truplo začelo že preveč smrdeti, vrget v potok. Truplo so namreč tako razjeli črvi, kakor je ugotovil zdravnik, kakor da je ležala na zraku ali kje zakopana več tednov. Konj je zbesnel, ko so hoteli naloziti truplo na voz, in sicer zaradi strašnega smrdu, ki se je širil okoli trupla.

PIRC VE SE MARSIKAJ,

je izjavil nato državni tožilec dr. Fellacher Očrtal je osebnost obeh obdolžencev in okolnosti pri umoru in vnovič dokazoval, da je Hribar glavni krivec, Pirc pa njegov pomagač. Nato sta govorila oba braniča. Dr. Schley je tudi zavzel stališče, da je Pirc samo pomagač. Prepričevalno je dokazal, da Pirc ni niti sotožilec, temveč je udeleženec pri umoru, v kolikor je dal svojo fizično in moralno pomoč. Predlagal je najboljši milo kazen za Pirca, kakor tudi za Angelo Gaberšek, ki ni okradla Penkove, temveč le sprejela njeno lastnino od Hribarja v dobri veri, da sme Hribar z njo razpolagati.

DA JE PIRC GLAVNI KRIVEC,

je pa dokazoval Hribarjev branilec dr. Tominešek. Nemogoče je, da se je umor zgodil, kakor ga je popisal Pirc. Orožniki so sicer izjavili, da je Hribar morilec in Pirc se je tega oprjel in potem pri tem vztrajal. Pirco ne gre verodostojnost, saj je orožnike in sodnike postavil na laž, ko je prvo priznanje prekalil. Sicer pa sploh ni dokazano, da je Penkova umrta nasilne smrti. Morda jo je zadela kap. (Smeh v dvorani). Branilec je vztrajal pri svojih predlogih, da se radi pasu zasliši novi izvedenec in da Hribarja preiščejo psihiatri. Vse njegove predloge, kakor nove predloge državnega tožilca, je pa senat odklonil.

OBSDODBA

Okoli 1. ure ponoči se je senat začel posvetovati. Posvetovanje je trajalo nad poludrugo uro. Ob 2.40 je predsednik Krafi razglasil sodbo.

Vsi obdolženci so krivi. Hribar je obsojen zaradi zločina umora iz koristoljublja na dosmrtno robijo. Pirc, ki je bil umoru pomagač, pa na 6 let in 1 mesec robije ter na 120 Din denarne kazni, ki se pa takoj spremeni v 2 dni zapora. Oba izgubita trajno državljanstvo.

Gaberškova in Hribarjeva žena sta obsojeni zaradi prestopka tativne na 2 meseca strogega zapora. Vsem se vsteje preiskovalni zapor, kar je pa za Hribarja brez pomena. Tako sta s tem bili takoj prosti Angela in Hribarjeva žena.

Med citanjem obsodbe je jokala samo Hribarjeva žena. Hribar je s čudnim nasmeškom poslušal kazen, Pirco pa se je obraz nenavadno zresnil. Gaberškova in Hribarjeva žena sta sprejeli obsodbo, glede Pirca si je državni pravdnik pridržal priziv zaradi premajhne kazni. Pirčev branilec pa zaradi previsoke kazni. Hribarjev zagovornik pa bo zahteval revizijo in priziv zaradi obsodbe Franca Hribarja.

ZADNJA SENZACIJA

Nekaj minut preden je bila razglasena obsodba, se je skušal Hribar zopet rešiti. Stopil je k državnemu tožilcu in ob navzočnosti komandirja Skoka je izjavil, da hoče zdaj res vse priznati. Izmisli si je novo kombinacijo, češ da s Pircem izvabila Penkovo v gozd in jo tam premotila da je pogledala kvišku, med tem pa jo je Hribar sunil s pestjo v trebuh, kar je zadostovalo, da je bila takoj mrtva. Vse drugo je opravil potem Pirc.

Tudi to priznanje zakrknjenega Hribarja je seveda prav malo verjetno. Bilo je tudi prekasno, kajti njegova kazen je bila med tem že določena. Pri reviziji in prizivu pa jo bo državno tožilstvo seveda moralo upoštevati.

Schmelingov povratek v Nemčijo

Frankfurt 27. junija w. S. »Hindenburg« se je večer ob 18. vrnil iz Amerike nemški boksač Maks Schmeling, ki ga je na letališču pozdravila večšišočglava množica. Zastopnik sta odposlala tudi župan in državni sportni vodja Techammer. Na poti do magistrata, kjer je bil oficijelno sprejem, je tvorila množica gost špalir in prirajala zmagovalcu nad Joe Louisom burno ovacije.

Izgredi v Bukarešti

Bukarešta, 27. junija g. Sročni je prišlo do rešnega spopada med komunističnimi delavci in dijaki, v katerem je bilo več oseb ranjenih.

Igorčenje v Rimu zaradi neguša

V prihodu neguša v Ženevo vidijo novo intrigo Anglije proti Italiji

Rim, 27. junija. r. V tujakšnjih političnih krogih je zavladalo strahovito igorčenje zaradi prihoda abesinskega cesarja v Ženevo. V tem vidijo novo intrigo Anglije, ki je zadnje dni ponovno naglašala, da se ne bo ozirala na stališče Abesinije v sporu z Italijo. »Gazeta del Popolo« ostro napada Edena in pravi, da so bile njegove izjave povsem drugačne od tega, kar pravi sedaj abesinski cesar, ki se hvali, da ga bo Anglija v Ženevi podpirala. Prihod neguša v

Ženevo dokazuje, da pripravlja Eden novo intrigo proti Italiji. Če bi bil neguš osamljen, kakor so vedele povedati prejšnje dni angleške vesti, potem ne bi hodil v Ženevo. Tudi dejstvo, da se je odrekel besedi in prepuštil zastopstvo abesinskih interesov rasu Nasibu, priča, da je obramba Abesinije prav za prav v rokah Edena, ki tudi v Parizu ni hotel skleniti nobenega dogovora glede ženevskih razprav, izjavljajoč, da bo Anglija pristala na to, kar bo sklenila večina.

Dež, toča in povodnji v Bosni

V mnogih bosanskih srezih je uničena vsa žetev Tudi železniški promet ogrožen

Sarajevo, 27. junija. r. Ze skoro ves teden beane po Bosni in Hercegovini strahovita neurja in ni dneva brez nalivov, toče in grmenja. Sročni okrog 18. pa se je zljila nad Sarajevom in okolice silna nevihta, ki je napravila veliko škodo zlasti na polju in v sadovnjakih. Posebno hudo je prizadela vzhodna Bosna. V srezu čajnikovega dobesedno vse uničeno. V Prijepolju je padala za oreh debela toča. Kamor je padla, je vse uničeno. Toča je za pet na debelo pokrila vsa polja. V četrt ure je bilo vse uničeno. Ljudje so morali brez moči gledati, kako se uničujejo njihovi upi. Žetev je dobro kazala, sedaj pa ni ostala niti bilka.

Nad Ustipračo se je utrgal oblak. Dve uri je lilo kakor iz skafa. Posledica je bila, da so vsi potoki tako narasli, da so prestopili bregove in poplavlili vso okolico. Tudi železniška postaja je preplavljena. Voda stoji skoro pol metra visoko. Promet so morali ustaviti, ker je na več krajih tudi proga pokvarjena. Železniški nasip se je na mnogih mestih sesedel, ker ga je voda izpodjedla. Na drugih mestih je voda nanosila na železniško progo debelo kamenje in pesek, tako da se niti ne pozna, kje je tekla proga. Tudi strela je udarila na več krajih ter je ubila dva seljaka.

Vsi samostani v Nemčiji

pod državnim nadzorstvom

Vstop v redovniški stan bo mogoč šele po odsluženju vojaškega roka

Berlin, 27. junija d. Potek procesa proti redovnikom v Coblenzu je dal narodno-socialističnemu tisku povod, da zahteva strogo državno nadzorstvo nad samostani. Kakor vse kaže, ni nobenega dvoma več, da pripravljata državna oblast stroge ukrepe, pri katerih se ne bo več ozirala glede na izvršena kaznivna dejanja v raznih samostanih na določbe konkordata. Na merodajnih mestih se bavijo z načrtom, da postavijo samostane pod strogo nadzorstvo državnih organov, ki bo pogoj za delo redovnikov v vzgoji mladine in oskrbi slaboumnih. Trdijo, da bo v gotovih okoliščinah

lah mogoča tudi razpustitev samostanov. V bodoče bodo smeli mladi ljudje vstopiti v kak red šele tedaj, ko bodo dovršili 21. leto starosti in tako dosegli po nemškem pravu polnoletnost. Prav tako bodo morali bodoči redovniki in duhovniki izpolniti prej obvezno delovno dolžnost in vojaško službo, češ, da morejo mladi ljudje le tedaj presoditi, če so sposobni za duhovnike, ako spoznajo prej nekoliko življenja, ker ne gre, da bi bili 14-letni in 15-letni mladeniči na prigovarjanje župnikov prisiljeni od staršev k vstopu v samostan.

Lažni neguš v Ženevi

Potegavičina nekega ženevskega književnika

Ženeva, 27. junija. AA. (Havas) Včeraj dopoldne je bil neguš, komaj je prišel, že zrtve mistifikacije. Ideja za mistifikacijo izvira od krajevnega politično-književnega društva. Neke oseba, preoblečena v neguša, je položila cvetje na znameniti reformacijski zid. V ta namen so najeli avtomobil, podoben tistemu, s katerim so je neguš pripeljal v svoj hotel. Avtomobil z negušem in dvema Zenevcianoma, preoblečenima v Abesinca, je zavozil v krog, kjer se naha-

ja zid reformacije. Spremljala ga je velika množica radovednežev, ki je s simpatijami pozdravljala abesinskega cesarja. Policija je vzdrževala red in je abesinskega vladarja pozdravljala z globokim spoštovanjem. Lažni neguš se je globoko poklonil pred velikanskima kipoma Kalvina in Teodorja Beza. enega izmed voditeljev protestantizma na Francoskem. Položil je venec, nato je pa odšel prav tako dostojanstveno, kakor je bil prišel.

Nadloga kobilic v Nebraski

Omaha, 27. junija. r. V državi Nebraska so se pojavili ogromni roji kobilic, ki so na sto kvadratnih miljah uničile vse rastlinstvo. Roji kobilice so bili tako ogromni, da so dobesedno zasenčili solnce. Gre za novo

vrste kobilic, ki potujejo do 800 milj daleč. Kjer koli se spuste kobilice na zemljo, pomeni to konec vsake vegetacije. Sedaj poskušajo na vse mogoče načine uničiti ta strah ameriških farmerjev. Vlada je dala na razpolago potrebne kredite. V ogroženo ozemlje so poslali mnogo letal, ki tresejo na kobilice neki strupeni prašek. Vidnih uspehov pa dosedaj ni opaziti.

Proslava Vidovega dne

Ljubljana, 27. junija.

Ker je Vidovdan letos padel na nedeljo, je bil v katoliških cerkvah danes proslavljen. Ob 10. je bil v stolnici slovesen rekvijem, ki so mu prisostvovali ban dr. Natlačen s podbanom dr. Majnom, divizionar general Nedeljković z generalom Jovanovičem, župan dr. Adlešič s podžupanom dr. Ravnarjem, ves tujakšnji konzularni zbor ter predstavniki vseh državnih in samoupravnih uradov, korporacij itd., zlasti številno so bile pa zastopane šole z direktorji in profesorji. Službo božjo je opravil škof dr. Rožman. Med rekvijemom so bile v mestu zaprte vse trgovine.

Povratek prvih čet iz Abesinije

Neapelj, 27. junija. w. S. parnikom »Piemont« so se danes vrnile prve italijanske čete iz vzhodne Afrike, ki jih je v pristojni navdušeno pozdravila ogromna množica prebivalstva. Oddelek topništva je oddal častne salve.

Borzna poročila.

NOZEMSKÉ BORZE

Cutih, 27. junija. Beograd 7, Pariz 20.2675 London 15.36, New York 306.125, Bruselj 51.70, Milan 24.20, Madrid 42.-, Amsterdam 208.20, Berlin 123.50, Dunaj 57.40, Praga 12.70, Varšava 57.80, Bukarešta 2.50.

Nenadna smrt dr. Joška Fona

Ljubljana, 27. junija.

V zgodnjih jutranjih se je danes raznesla po Ljubljani žalostna vest o nenadni smrti mladega zdravnika dr. Joška Fona.

Se sročni je prisostvoval z zdravnikom dr. Franto Misom na šentjakovski šoli izpitom udeležencev bolničarskih tečajev Rdečega križa. Delal je do 21. in se čez, dasiravno je že nekaj dni tožil o slabostih, ki so ga obhajale. Hipoma ga je napadla vročina, čutil se je nekam izčrpanega in je od časa do časa nenadno pobledeval. Po zaključku tečaja se je dr. Fon s tovariši napotil v kavarno »Prešeren«, nakar je spremljal prijateljsko družbo z avtom v Šiško. Del družbe se je vračal z avtom nazaj v mesto, dr. Fon pa je izstopil, češ, da mu ni dobro in da se hoče nekoliko izprehoditi.

Avto je odpeljal dalje, dočim je dr. Fon ostal na cesti. Ni prišel daleč, očitno so ga nenadoma napadle slabosti in davi so ga našli ljudje mrtvega ob ograji ob Celovski cesti in Zibertovi ulici. Ljudje, ki so ga našli, so menili, da je nezavesten in so pozvali zdravnika, ki pa je mogel ugotoviti le smrt mladega tovariša zadela ga srčna kap. Dr. Fonovo truplo so že v zgodnjem jutru prepeljali z vozom Pogrebnega zavoda na njegov dom na Zrinjskega cesti 5, kjer ga je sprejela potrta njegova uboga mamica, vdova po znanem profesorju dr. Fonu iz Celja.

Pokojni dr. Fon je bil star šele 33 let in je študiral medicino v Zagrebu, kjer je bil tudi promoviran. Več let je služboval v ljubljanski splošni bolnici. Pred 4 leti pa je postal mestni zdravnik. Bil je izredno blagega značaja, zlasti priljubljen pri mestnih ubogih, katerim je bil vedno dober. Kot zdravnik je bil skrajno vesten, udeleževal pa se je veliko tudi v karitativnih organizacijah, zlasti pri Rdečemu križu. Vedno je bil tudi navdušen nacionalist ter je bil društveni zdravnik Sokola II. Bodi mu ohranjen blag spomin, žalujočim naše najgloblejše sošaljce!

Šolske bilance niso dovolj razveseljive

Ljubljana, 27. junija.

Zivimo v času, ko na vseh področjih polagamo nezadovoljive bilance. Za vse je izgovor kriza. V izgovoru samem je pa že opravičilo. Zla ne raziskujemo glotlje. Pač pa radi na koncu šolskega leta govorimo na dolgo in široko o šolski krizi. Tedaj se tudi raje navdušujemo za reforme ter remedure. Uspeli, odnosno neuspeli šole ali mladine ali pa tudi obeh so živ opomin ter opozorilo na šole in njene probleme, opozarjajo nas na odnose med življenjem in šolo. Na te odnose sicer zelo pozabljamo. Pozabljamo, kakor da je prav, če je šola sama seboj namen, kakor je bila, odnosno je, tako zvana umetnost v službi same sebi. Že v tem se kaže, da odnosi med šolo in življenjem niso pravilni, da se odrasli koncu zamati za šolo nekoliko bolj ob koncu šolskega leta zaradi šolskih spraveval.

Če se ustavimo že pri tem, sprevidimo da roditelji počasi gledajo vse smisel šolanja v spraveval. Vse je odvisno od spraveval. Mladina se uči, ali kakor se učijo, neje izražamo »gulič zaradi redov in ne predvsem zato, da bi se kaj naučila. Učiteljji so prišli na učiti zato, da na podlagi gradiva končno pišejo reče ali »redujejo«, čeprav ta radi učijo drugače. Dusi jih vzgojni sistem. »Redovanje je sankcija, sredstvo in smoler. Da v tem nekaj ni v redu se kaže zlasti zdaj, ko govorimo o navaju na šole, odnosno o pretesnih šolah in o pomanjkanju učnih moči. Profesorji ne utegajo več posvetovati dovolj časa redovanju vseh učencev ter je »uspeh učence se bolj odvisen zgolj od sreče.

Zivljenje je že neštokrat dokazalo, da niso najsposobnejši vselej tisti, ki so dosegli največje uspehe v šoli. Sedanjim sistemom šole pa nima niti pojmov, da bi se v šoli izkazalo, kdo je v resnici sposoben in kdo ni. Toda to je največja zmotna, da bi moral biti glavni namen šole preizkušanje umskih sposobnosti mladine. Namen bi moral biti vendar šolanje samo na sebi, priprava za življenje. Mladina bi se morala učiti v veseljem in šola bi morala buditi veselje do učenja in ne da z grožnjami siliti mladino, da se uči. Zdaj sloni vse na grožnji, če se ne boš učil, dobiš nezadostno! Roditelji pogosto grožnje podkrepe še drugače. Končno se pa še budijo kakaj mladina sovraži šolo, zakaj ni bolj resna in zakaj ni več uspehov. Ko bo šola takšna, da bo mladina z veseljem zahajala v njo, bodo spravevala nepotrebnost. Nepotrebnost bodo ne le za šolo, temveč tudi za življenje. Priporočilo in upravičilo vstop v življenje bi moralo biti znanje in ne spraveval.

Dandanes nešteti tožijo nad »krtivce«, da ne morejo dobiti zasluzka kljub diplomam, dočim jim mnogi neizobraženi odjedajo kruh. Te tožbe niso vselej upravičene, čeprav pri nas velja za presojno sposobnosti

človeka predvsem diploma. Baš zaradi tega niso upravičene, kajti mnogi sposobni se ne morejo uveljaviti, ker imajo prednost lastniki diplom, čeprav niso sposobni. Zlato se preiskava v ogaju, človek pa v življenju. Zato je pogosto samo akilcevanje na diplome izraz slabotnosti diplomirancev. Najbolj žalostno je, da se tega niti ne zavedajo ter da razočarani nad življenjem iščejo krivice, kjer jih ni.

Seveda je še mnogo zagovornikov stare šole, ki trde, da se šola ni postobala, temveč, da se se postobala samo ljudje, češ, če je bila šola prajšnje čase dobra, zakaj bi ne bila več zdaj? Pri tem se ne ozirajo na to, da ni bil takšen naval na šole, da ni bil tako hud pritisk na mladino (preveč je je v šolah, slabše veni), da se niso tako trgali za službe ter da je sleherni šolani človek lahko dobil službo. Ne ozirajo se na to, da se je prepad med šolo in življenjem še povečal, da življenje zahteva čedalje več, šola pa ne more dati ničesar več. Ne ozirajo se na to, da dandanes šolanje zahteva mnogo večje irtve, kakor prajšnje čase, da hodijo zdaj otroci v šolo slabo hranjeni in da mnogi nimajo primernih stanovanj in obleke. Nekateri tudi nimajo primernih učnih pripomočkov. Pozabljajo bi tudi ne smeli, da se posledice vojne poznajo tudi v šolah, vojne in krize. Šolska mladina zdaj ni enak »material«, kakor nekdanj. V srednjih šolah je zdaj mladina, rojena tuk ob koncu svetovne vojne.

Vse to bi bilo treba upoštevati ob koncu šolskega leta, ko delamo oficelno in neoficelno šolske bilance. Tedaj bomo vrednotili uspehe in neusphe drugače in nedvomno tudi pravilneje. Zivljenje nas je v marsičem prehitelo in prehitelo je tudi šola. To bomo morali priznati prej ali slej. Čim prej bomo priznali, tem bolje bo za vse, tem manjša bo razdalja med življenjskimi zahtevami in šolo. Dvakrat žalostno je, če se kdo ob koncu šolskega leta žalosti nad slabo produkcijo šolskih spraveval. Zalostite se raje nad tem, da šole producerajo spravevala, namestu, da bi psiljate v življenje zrele ljudi. Tožite raje nad tem, da v šoli še vedno vlada romantika, dočim je zunanaj ne zavladal povsem realizem. V resnici je žalostno, da zaradi spraveval mnogi otroci z doma in da so zaradi spraveval mnogi domovi ob koncu šolskega leta postali pekel. Namestu, da bi roditelji vpravevali otroke, kaj so se naučili, terjajo od njih spravevala. In spravevalom verjamejo več kakor svojim otrokom. No, včasih tudi verjamejo, da je vsega kriv profesor, vendar so jim spravevala odločilnejša od tega, ali se je njihov otrok v resnici česa naučil ali ne. V tej postavki šepajo naše šolske bilance in zaradi tega ževa niso zadovoljive.

pa svečana akademija v telovadnici Na. vodnega doma. Program akademije je zelo pešter in širno izbran, najvidnejši pa bosta naslednji točki: Zdrna korabica, Adamski, Sentel, Grgič, izvajal jo bo pomnoženi šolski orkester in S. Santel: »Agance Bošije« izvajal bo mehanični zbor s spremljevanjem orkestra. Na sporedu so še druge pevke in glasbene točke, slavnostni govori, dramatični prizori in končno razdelitev lapičeval. Slavnost, pri kateri sodeluje godba I. plan, pešpalka iz Škofje Loke, se zaključí z državno himno.

Iz Maribora

— Mladina in glasba. V sredo zvečer je bila v veliki kazinski dvorani produkcija gojencev šole gospe Fani Brandlove. Priveder, ki jo je obiskalo veliko število mladolinoljubov, je bilo ljubko doživljeno glasbe in otroške duše. Nastopajoči so prikazali ves razvoj pouka v glasbi svoje in sposobnosti odlične učiteljice ter preko meja priznane umetnice violinske virtuosinje gospe Brandlove izvajali so lažje in težje skladbe pri katerih je bila opaziti velika izvežbanost nastopajočih, izmed katerih so nekateri že pravi mladi umetniki in vidno stopajo po poti svoje slavne učiteljice. Najboljša točka sporeda je pripadala malemu Dušanu Baranu, ki so se mu vsi čudili, kako mojestroko že obvlada violino in s kako dovršenostjo igra. Ga. Brandlova je bila deležna mnogo priznanja in svežega cvetja, prav tako pa tudi njeni gojenci.

— Vpisovanje v osnovne šole bo v Mariboru 30. junija od 8. do 12. Novinci naj pridejo v spremstvu staršev zaradi potrebnih podatkov.

— Nevšte in toča. V mariborski okolici je napravila toča ob priliki zadnjega neurja ogromno škodo. Vsi pridelki so skoraj popolnoma uničeni in ljudje s skrbo gledajo v bodočnost, če jim država ne bo nudila potrebne pomoči. Najhuje je prizadeta okolica Makol, kjer je toča pobila prav vse strela pa je uničila tam več gospodarskih poslopij.

— Uspeh na meščanskih in osnovnih šolah. V Mariboru je obiskovalo meščanske in osnovne šole skupno 3944 učencev in učenk. Uspeh na teh šolah je zelo povoljen, saj je izdelalo 3439 učencev in učenk, padlo pa 452.

— Ker je pripravil napad na zastavljalnico so sodniki malega kazenskega senata večeraj dopoldne obsodili 39letnega ključavničarja Rudolfa Jordana iz Novega mesta na eno leto tri mesece robjice. Jordan je pred kratkim bil pogojno izpuščen iz tukajšnje moške hranilnice, pa je hotel priti do denarja. Nameraval je izvršiti razbojni-

Elitni kino Matica
Avtentični film o življenju in koncu največjega GANGSTERJA AMERIKE DILLINGERJA
Tel. 21-24
Narodni junak št. 1.
Redka banda na delu! Vstaja v temnici! Strojne puške v akciji! Redka senzacija o podvigih otmernih gangsterjev!
Senzacija nad senzacijoi!
V ponedeljek: ČRNA KRILA

Stavka pri gradnji proge št. Janž-Sevnica

Pred novim mezdnam gibanjem v Ljubljani
Ljubljana, 27. junija.
Več znakov kaže, da bo v Ljubljani zopet izbruhnila stavka stabnega delavstva ali da bo prišlo vsaj do hudega spora med delavstvom in podjetniki. V ponedeljek se je pa začela stavka pri gradnji proge št. Janž-Sevnica. Stavka 750 delavcev.
Delavstvo se pritožuje, da se nekatera ljubljanska podjetja ne držijo sporazuma. Snoči je bil zaupniški sestanek stavbnega delavstva. Zaupniki tožijo, da podjetje Tomazič in Dukič ne plačujeta delavstva po dogovorjenih mezdah, podjetje Zupan pa odpušča organizirane delavce. Podjetje Dukič bi moralo plačevati v Ljubljani zaposlene delavce po 3.50 Din na uro, 3.25 delavci pa pravijo, da jih plačuje vse po 3.25

Zaposlenost delavcev v maju

Ljubljana, 27. junija.
Po statistiki OUZDV Ljubljani zaposlenost v konjunktornem pogledu tako rapidno napreduje, kakor pred svetovno gospodarsko krizo, ki se je pričela aredi l. 1930. Celokupni letni prirastek v vseh industrijah znaša 6861 ali 8.52%. Na prvem mestu so gradnje nad zemljo (visoke gradnje) z letnim diferencialom 2128 delavcev. Slede tekstilna industrija z letnim diferencialom 1643, industrija kamenja in zemlje 982, kovinska industrija 589, gradnje železnice, cest itd. 597, oblačilna industrija 312. Največji letni padec izkazuje gozdno žagarska industrija in sicer 122 delavcev ali 1.89%. Tudi v sezajskem pogledu zaposlenost lepo napreduje. Enomesečni prirastek znaša v celoti 405 delavcev. Na prvem mestu so gradnje nad zemljo z mesečnim diferencialom 1683. Povprečno število zavarovanih delavcev je znašalo v maju v vseh industrijskih sku-

Po zločinu v Mengšu

Ljubljana, 27. junija.
Včeraj ob 13.30 je prišla v Mengšu sodna komisija iz Kamnika obducirat truplo pokojnega posestnika Franca Lužarja, ki je po stal žrtve beenege sovraštva svojega sosedu Franca Belčjana. Zdravnika dr. Potrato in dr. Pucelj sta ugotovila več ran in podplutb po telesu, a glavo je imel nesrečno vso razbito, da so našli 26 večjih drobecv poleg mnogih manjših. Lobanja je bila počena od nosa do temena, spodnja čeljust je bila prelomljena trikrat. Videti je bilo, da je ubijalec strahovito udrihal po svoji žrtvi. France Belčjan je po zločinu kakor smo poročali zbežal, prišel pa je še istega večera v Ljubljano in se javil na stražnici policijske uprave, češ, da je nekoga ubil. Pri-povedoval je precej nedolžno zgodbo, da sta se s sosedom sprla in strela, a med ruvanjem je Lužar naenkrat omahnil. Policija ga je aretirala in zaslislala — (našemu uredniku so sicer na policiji večeraj dopoldne rekli, da ni nič novega) — in popoldne sta ga dva orožnika iz Mengšu odpeljala s policijske uprave v Mengše, zvečer pa v zapore okrožnega sodišča v Kamniku. Belčjan je bil znan kot precej pobožen in bogaboječ mladenič.

Dva zanimiva filma

Ljubljana, 27. junija.
»Narodni junak št. 1.« je naslov filma, ki ga se danes predvaja Elitni kino Matica. Je to zanimivo in skrajno napeto delo, ki biča živce od začetka do konca, saj nam pokaže vse strahote in obseg zločinstva ameriškega podzemnega sveta. Gangsterji so največje zlo, prava šiba sodobne Amerike, ki se ne straše nobenega zločina, da pridejo do donarja in za katere človeško življenje nima nobene cene. Umori, ropi, napadi na banke in tresorje, medsebojni pokolji divjih neugnanih tolp. — to je verno zrcalo razmer v Ameriki, zlasti v velemestu. Toda ameriška justica ne pozna šale; gangsterjem je napovedala boj na nož. Seveda je treba za borbo proti njim junaskih, vse tvegajočih in skrajno prevejanjih mož. Enega teh tihih junakov, ki vedno in vsak hip stavlja svoje življenje na kocko, vam pokaže film.
V letalskih filmih so bili Američani že od nekdanj veliki mojstri in res pravi zračni heroji. Ljubitelji filma se gotovo še spominjajo krasnega letalskega filma »Sedem orlov« in mnogih drugih, ki so nam pokazali vse junaštvo, smelost in samozatajevanje ameriških letalcev. Američani so tudi s svojimi drznimi preokooceanskimi poletji zadivili ves svet. Taka epopeja junaštva je tudi film »Črna krila«, ki ga od jutri dalje predvaja Elitni kino Matica. Že imena sodelujočih jamčijo za kvaliteto filma: Clark Gable, Mirna Loy, Robert Montgomery, Lionel Barrymore in mnogi drugi. Film je po vsem svetu žel velik uspeh.

Kolesarska nesreča

Ormož, 26. junija
Te dni je peljala na kolesu deklica Marija Vranjek učence II. razr. narodne šole Dokša Jožefa, sina tovarne mla »Leopard« na postajo v Ormož. Spočetka je vozila počasi, ko pa je dospela do klanca, ki vodi proti postaji zelo strmo navzdol, je na ostrem ovinku izgubila ravnotežje na kolesu in padla. Deček je priletel v železen drog. Pri padcu mu je počila lobanja ter je izgubil tudi več zob. Dobil je težke telesne poškodbe po vsem telesu, zlasti po obrazu.
Prvo pomoč je nudil ponesrečenemu g. dr. Hrvat Anton upravnik tukajšnje bolnice. Upati je da bo deček ostal pri življenju.

GRADBENI TEMPO

Graditelj gleda v načrt in naenkrat vzklime: Takoj ustavite delo. Zil se mi, da smo sezidali pot nadstropij preveč.

NEPOZABNA »REGINA« LOUISE ULRICH v novi filmski vlogi »VORSTADTVARIETE«
ŽRTE V LJUBEZNI M. WIEMANN, OSKAR SIMA in HANS MOSER.
DANES PREMIERA! Predstave danes ob 16., 19.15 in 21.15 — na oba praznika ob 15., 17., 19. in 21. uri.
KINO UNION, tel. 22-21

Vprašanje trošarine v Mostah

Ljubljana, 27. junija.
Glede na pojasnilo g. predsednika mestne občine ljubljanske v »Slov. Narod« z dne 12. t. m. prosimo prizadeti še za naslednji objavo:
G. predsednik nam pojasnjuje, da je prejel podatke od likvidacijskega odbora in od bivšega delovodje obč. Moste, da je pavšalirana trošarina mišljena samo do konca proračunskega leta, kar pač ne bo točno. Vsi prizadeti smo svoječasno prejeli od občine Moste dopis, datiran z dne 14. VIII. 1935 ter podpisan od predsednika občine in delovodje, ki se gask: Uprava vas je dotočila v ... kategorijo in mora plačati letno Din ... in to mesečno ali tromesečno ali cel znesek naenkrat in sicer pri občinski blagajni v Mostah itd.
Smatramo zato, da je bila trošarina mišljena za celo leto in ne samo do 31. III. 1936. Pojasnilo bivšega delovodje obč. Moste g. predsedniku mestne občine ljubljanske pač ne bo pravilno, ker radi plačljiva trošarine ni bilo čisto nič mišljeno, temveč čisto točno določena vsota ter čas. Zato je gotovo, da smo prizadeti plačali preveč trošarine za tri mesece. Kje dobimo to povrnjeno?
Glede zadnjega odstavka v pojasnilu pa smo zopet mnenja, da je bila pač srečna občina Moste, ker je imela tako točne plačivke pavšalirane trošarine, samo budimo se, zakaj se sedaj vrše po Mostah ružebni radi trošarine.

S sekiro na zeta

Celje, 27. junija.
Pred štirimi leti se je oženil Anton Rozman s hčerko takrat 47let stare posestnice Marije Doboviškove v Krajnci pri št. Juriju ob juž. žel. in se preselil na njen dom. Pozneje je izročila Doboviškova Rozmanu na njegovo prigovarjanje svoje posestvo in si izgovorila prevzetik. Kmalu so se pojavile hiši neznosne razmere. Ko je pošel denar, ki ga je bil Rozman prinesel k hiši, je začela tašča sovražiti zeta in je dobila tudi svojo hčerko na svojo stran. Mati in hčerka sta gndo ravnali z Rozmanom.
Dne 1. aprila sta prišla zakonca Lubejeva po krompir. Ko sta opolnoči odšla, je začela Doboviškova grdo psovati Rozmana, ki si je ozruval čevlje v svoji sobi. Rozman je stopil nato v vežo in pred odprtimi vrati taščne sobe pozval taščo, naj prestane z zmerjanjem. Tedaj pa je tašča planila iz svoje postelje, pograbila sekiro ter udarila v njo Rozmana po glavi, desni roki in desnem stegnu. Rozman se je sgrudil nezavesten in res občil s krvjo.

Pozneje se je ovestil in se zavlekel v posteljo. Drugi dan so ga prepeljali v celjsko bolnico. Poškodba na glavi, kjer je imel Rozman preko desne temenice in senčnice 15 cm dolga rano, tako da je bil skoraj za dlan velik del kosti gladko odsekani in dvignjen in je bilo nasokano celo možgansko opno, je bila smrtonosna. Da Rozman ni podlegel, je pripisati zgolj njegovi močni telesni konstituciji in takojšnji zdravniški pomoči.
Doboviškova je bila obsojena na 8 mesecev strogega zapore in na izgubo častnih pravic za dobo 2 let. Celjski bolnici mora plačati 750 Din. Rozmanu pa 2000 Din.

Ubijalec pred sodiščem

Celje, 27. junija.
Pred trihlanskim senatom okrožnega sodišča v Celju sta se zagovarjala v petek popoldne 39letni ruder Franc Huš in 34letni posestnik Anton Skorjanc, oba iz Košnice pri Celju, zaradi uboja. Razpravno dvorano so nepopolni poslušalci iz Košnice in Celja. Razprava je bila 19. t. m. prekinjena zaradi zaslivanja novih prič in se je nadaljevala večeraj. Huša je zagovarjal odvetnik dr. Pintar. Skorjancu odvetnik g. Hočevar, zasebno udeleženko Nežo Kragolnikovo pa je zastopal odvetnik dr. Dobovišek.
V nedeljo 3. maja popoldne so bili Franc Huš Anton Skorjanc, Martin Čak in Rudolf Kendi najprej pri Karlu Knezu, nato pri Antonu Skorjancu in končno še pri Martinu Čaku v Košnici in so pili jabolčnik. Ves čas je bil z njimi tudi železničar Pavel Kragolnik iz Košnice, s katerim se je Anton Skorjanc pred Čakovo hišo še pozno zvečer v šali pomeril. Ob sta se metala po tleh in izgledalo je, da je Skorjanc močnejši. Ker se je Kragolnik pri tem bajc nekaj opraskal, je to zametel ter se ušeljen in jezen brez besede odstranil. Proti 23. so se pojavili Huš, Skorjanc, Čak in Kenda pred Kragolnikovo hišo. Eden tamed moških je začel klicati Kragolnika na korajžo. Da bi izživača prepodil, je vzel Kragolnik sekiro in večkrat udaril po vrstah s tako silo, da je sgrajzil izbil vsoeno. Ker to ni zseglo, je odprl Kragolnik vrata vrata in stopil na prag. Huš prvi, da je Kragolnik v tem hipu dvignil nad Skorjancem sekiro, da bi ga veskal po glavi, Huš pa je prestrgel zamah s tem, da je v bližini hiše izdri precej debel kol in udaril Kragolnika s tako silo po glavi, da se je Kragolnik opotekel in omahnil na tla, nakar ga je Huš še večkrat udaril po glavi in nato zbežal. Kragolnika, ki je imel slomljeno lobanjo, sko dno in tebek pretres mošenov, so prepeljali v celjsko bolnico, kjer je podlegel poškodbam.
Huš je bil obsojen na 3 leta robjice in na izgubo častnih pravic za isto dobo. Skorjanc pa je bil opravičen.

Praznik kranjske gimnazije

Kranj, 26. junija.
Kranjska gimnazija bo praznovala jutri na Vidov dan 1. 1936 v vsej dobi svojega lepega razvoja v novi svobodni državi svoj najlepši praznik. Odslej bo nosila visoko ime blagopokojnega Viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja. Povod temu je dal tragičen dogodek, ki se je odigral 9. oktobra 1934. Po tem usodnem dnevu je v gimnaziji mladin in v profesorskem zboru živela zavest in misel, kako odolžiti se najlepše spominu velikega kralja. Na sklepni konferenci I. II. 1935. je profesorski zbor sprejel sklep, da na najbližjem mestu zaprosi, naj se gimnazija imenuje po blagopokojnem kralju. Dne 24. marca letos je g. ravnatelj prejel od maršalata dvora obvestilo, da je prošnji profesorskega zbora ustrezno. G. ravnatelj dr. Dolar je še isti dan veselo vest sporočil gg. profesorjem in vsej gimnazijski mladini. Na izredni seji 27. marca t. l. je profesorski zbor sklenil vso podobno realizacijo in sicer: da se dvornemu maršalatu pošlje zahvala, da se v gimnazijski avli vzdida dve plošči, da se vsa slovesnost združi z vidovdansko proslavo, da se mladino naveže na ta dan, da se izvestje izda v svečanih opravi in da lepa slika pokojnega kralja za vedno ostane v ravnateljstvu pisarni. Te dni sta se v gimnazijski avli vzdiali dve plošči ena z sledečim videsanim napisom: »Po najvišjem dovoljenju Nj. Vel. kralja Petra II. in na prošnji profesorskega zbora je prešla ta gimnazija naslov: Državna realna gimnazija kralja Aleksandra I. Zedinitelja. V spomin visokega odklikovanja je bila ta plošča vzdiana in slovesno odkrita na Vidov dan 1936.« — Na nasprotni strani je vzdiana plošča z raznimi izreki blagopokojnega kralja.
Odkritje spominskih plošč bo jutri na Vidov dan dopoldne ob 10. uri v 4vi gimnaziji. Kot nadaljevanje slovesnosti bo

Prizgimo jim luč

Predsednik Zveze dobrovoljcev slepi podpolkovnik Ljubo Lovrič.

Ljubljana, 27. junija. Nocoj je večer pred Vidovim dnevom. Na starodavnem ljubljanskem Gradu je zagorel mogočen kres, po drugih vrhovih naše zemlje so mu v odgovor zaplapolali ognji. Slovensko ljudstvo izkazuje čast junakom svojega rodu in svoje krvi, ki so omahnili pokonjeni v dolgi, težki borbi za našo svobodo.

Mogočen plamen iz davnine živga, vekove preletel je koprne, in plamen naš se drži z njim, se dviga, in plamen naš pogumno dalje gre, ker neprekinitvena drži veriga iz zarje v zarjo in od dne do dne...

O, mnogo, mnogo jih je bilo! Od tistega nesrečnega dne pred 547 leti, ko je na Kosovem polju uveden v krvi cvet srbskega naroda, do zadnjega strela na Gosposvetskem polju, do danes. Dolga vrsta mladih, krepih mladeničev, ki so bili kot cvetje v poljani, in mož — hrastov vrh gore. Na bojnih poljih, v ujetniških taboriščih, v ječi in v izgnanstvu so trpeli in umirali. Njihovi grobovi so po večini izravnanji z našo in tujo zemljo. Le malo jih je bilo, kje so zvesti tovariši mogli postaviti preprost križ, napisati z okorno roko njihovo ime in jim položiti vojaški šlem na gomilo. Nato pa so odhiteli naprej iskati ali novo trpljenje, novo borbo — ali smrt. Premnoge gomile so zatirali zlobno uvrstili med grobove samomorilcev in izbrisali vsako sled za njimi. Kolikokrat je zapela lopata svojo smrtno pesem, koliko naše krvi, naše vere, upanja in ljubezni je pogoltnilo nenasično zevajoče želo matere zemlje. Povsod je tekla kri Južnih Slovanov, povsod je sodeloval naš slovenski milijon s svojim onemelim zastopstvom...

Posebna tragika je v žrtvovanju vojnih dobrovoljcev. Nasilno poginani v borbo s slovenskimi brati, so bežali skozi vse nevarnosti brez strela v njihovo naročje. Pogazili so vse ovire, vse pomisleke in se odtrgali od svojih rodbin in od svoje grude, blodili kot izganci po vsej zemeljski obli, dokler niso prišli tu ali tam do pušk in do nove borbe, do resničnega velikega in junškega dejanja za svoj edini, a tako veliki cilj — za svobodno in srečno Jugoslavijo.

Prav nič jih ni motila ne srbska, ne francoska, ne ruska, ali kaka druga zavezniška vojaška obleka. Dočim so drugi mislili na bogastvo, na visoke službe — so mislili dobrovoljci na Domovino. Dočim so drugi slavili zlato tele ter bili polni strahopetnosti in sovrašstva — so hodili dobrovoljci po umazanih jarkih fronte, skozi bodljikavo žico in čez nešteto skoro nepremagljivih ovir uporno samo za enim ciljem — ki je bil — Domovina. Bili so vojniki, borci. Niso poznali miru in udobnosti. Najraje so bili spredaj, v prvi bojni liniji, ker niso strpeli v toplen, varnem gnezdu. Zavračali so obrambo v globokih rovih, ki so jim zapirali široki pogled upanja in sanjarenja o svobodi in ujedinenju. Napad je pomenil zanje vihar, v katerem so izrazili ves svoj plameneči duh in železno telesno moč. Niso bili robati vojščaki-najemniki, ki se borijo zavoljo borbe in ki jim je vseeno, v čevlji službi so. Oni so dobro vedeli, kaj delajo in kaj tvegajo. In vedno so vsako svoje dejanje plačali z gotovino, čeprav je bila veljava plačila lastna kri...

Kot mrki možje so korakali čez opuščeno zemljo. Enako obleko so nosili enake šleme. Celo enake obraze so imeli — v tovarištvu so si postali bratje in enaki. Neskončno dolge so bile njihove kolone — v daljavi pa jih je čakala mrzla smrt in izbirala svojo žrtve iz njihovih vrst. Mesece in leta so prebili pod milim nebom, na močvirnih ali skalnatih poljih in gorah, kjer ni bilo nobenega živga drevesa, nobenega neporušenega človeškega bivališča, kjer niso bili drugače, kot košček blata, gruda zemlje. Nikogar ni prenetilo, če se je tak kos razsul, stisnil ali izgini v ognju in žveplu, da bi ga čez desetletje morda našli kot stvarico brez imena — ali pa nikoli...

Od zapuščenih gomil naj gre naša prva misel k njim, ki so dale življenje junakom, ki so jih oklepale v svoje srce in jim dajale iz njega vso neizmerno moč in vero, da so vztrajali v svoji sveti dolžnosti — do zadnjega diha.

Kdo bi mogel doumeti vso tragično veličino padlega dobrovoljca globlje — kot njegova mati?...

Ko gorijo nocoj kresovi, se pogovarja materino srce s svojim najdražjim: »Glej, sinko moj, ves si nocoj pri meni. Nocoj te razumem, kot te nisem nikdar razumela. Ko si odhajal, mlad in zdrav od mene, so ti žarele oči v nepopisnem sijaju. Edino meni si zaupal, kar si čutil in nameraval, saj si vedel, da edino moje srce ne bo izdalo, da hočeš za vsako ceno ostati zvest Domovini in jeziku, katerega si se naučil od mene.

Morda si mislil, kako lepo bo, ko boš prepevač in vriskajoč drvel kot hudournik, s puško ali sabljo v roki, v sredi med enakohrabrimi tovariši proti sovražniku našega rodu, v njegovo zemljo in srce. Plapolale bodo zastave, zvoki godb bodo vžigali srce. Morda si mislil na pohvale, na odklikovanja, na prešerne podvige — na svobodo, prosto disciplino šolskih klopi. V resnici pa ni bilo ne zastav, ne svetlih trobent — vse to je ostalo za teboj. Na dolgih, težkih marših, v viharju, dežju ali snegu so utihnille vse pesmi... To, kar so imenovali junaska smrt na polju slave — to ni bila vesela, opojna smrt, ki bi te zadela, ko bi drvel v ekstazi naprej, naprej — skoro vedno je bila to trda, žilava borba z bolečinami, ranami, nepojmljivo krutimi. Bila je smrt, katere ne pozabi nihče, ki je bil tam in je vse videl, vse slisal...

Odšel si od mene. Mesece, leta sem trepetala za te. Čas je tekel svojo pot. Gledala sem, kako so drugi odhajali za teboj. Videla sem, kako so odhajali tudi že tisti malčki, ki so te nekoč spremlili na kolodvor in bili ponosni, če so smeli pomagati nositi težko puško. Medtem pa si hodil svojo pota, pol sveta si prebrodil kot Ahasver in se znašel končno v svoji pravi bratski družini — med dobrovoljci. Nešteto krat sem mislila na tebe, na glad, mraz, stalno preutrujenost razbičanost živcev in izpodkopano duševnost, na sovraštvo, preprič, izdajstvo in na tisti strašni, neprestani nemir in neustaljenost.

Iz tvojih redkih pisem sem iskala tvojo usodo. Prebrala sem tvoje besede, pisane na kolenih, na zamazanem, razkavem papirju, s trdimi, okornimi potezami. Tvoje besede so oživele, iz vsake je gledal tvoj obraz moža v obnošeni vojaški obleki. Izpod razpraskanega šlema se zrle tvoje svetle, ostre in resne oči iz upadlega, koščene, s strniščem obraslega lica. Vsak dan pa sem srečavala na ulici lepe, mlade, negovane ljudi, ki jim ni bilo treba iti nikamor, ne na bojno polje, ne v dobrovoljce. Tega dolgo nisem mogla razumeti.

Nekega dne so mi prinesli tvoje zadnje pismo in obledele liste tvojega dnevnika — tvoj zadnji pozdrav. Tu di tisto tvojo pesem, ki si jo napisal na servitnem previjalšču v Dobružji v samotni noči, so mi prinesli. Takole si napisal:

NOTTURNO.

Polnočni mir. Počiva ravno, široko polje. V okopih o domovju sanjajo. Nad spečimi junaki bdi ok stražarja vestnega, oprezno in sokolje.

Tu krik, tam pok. In silna borba se razpali.

praskče ogenj pušk in mitraljez, povelja se glase, trepečajo signali.

Grme topovi, ranjenci ječijo, v hlapeci krvi mrtvice molče... Po svoji večni poti mesec gre in daleč gori zvezde hladno se bliščijo...

Ko sem dobila zadnjo vest o tebi, da ne pride več nazaj — se mi je stisnilo srce... In vendar si prišel... Vsak dan prihajaš znova. Koder grem, hodiš ti z menoj. Kadar pogrnjam mizo, pogrnjam tudi zate. Kadar molim, molim tudi zate...

In vedno manj žalosti je v meni... In vedno več ponosa!

Ko ti zažigam nocoj, na Vidov spomin, trepetajočo svečo, te poljubljam z edino željo, da bi ostalim pokolenjem mojega in tvoje ga naroda bilo prihranjeno, braniti obstoj inčast Domovine tako, kot si jih moral braniti ti, moj sin...

Večna slava junakom, padlim za čast in svobodo Domovine!

Spreod

razvija prapora Zveze vojnih dobrovoljcev kraljevine Jugoslavije, sreske organizacije v Ljubljani na Vidov dan, 28. t. m. Dne 27. junija: Na predvečer Vidovega dne ob 21.30 spominski kresovi padlim dobrovoljcem.

Dne 28. junija: Slavnostni občni zbor Sreske organizacije vojnih dobrovoljcev v sejni dvorani mestne občine ljubljanske. Ob 10. uri: a) otvoritev, b) slavnostni govor, c) pozdravi organizacij.

Ob 11. uri: 1) Molitev (Adamič), izvaja Hubadova pevška župa in združene godbe, 2) Spominski govor padlim dobrovoljcem, 3) Enominutni molk, ki ga prekine častna salva, 4) Blagoslovitev prapora, 5) Razvite prapora po zastopniku Nj. Vel. kralja Petra II., 6) Državna himna, 7) Govor zastopnika Nj. Vel. kralja in izročitev prapora, 8) Pripomnjanje spominskih trakov, 9) Pobratinstvo praporov.

Sprevod: Sokolska konjenica, vojaška godba, vojaški odredi, dobrovoljci, aktivni oficirji, sokolska godba, Sokol v kroju,

gasilci v kroju, skavti, Pomladek JS, narodne noše vsi prapori, cvrtina povorka združenih organizacij.

Mimohod pred častno tribuno na Kongresnem trgu.

Članstvo organizacij se zbira na naslednjih mestih: 1) Sokol kraljevine Jugoslavije v kroju in civilu na dvorišču I. drž. gimn. v Vegovi ulici. 2) Akademsko organizacijo. Legija koroških borcev, Maistrovi borci, Narodna Odraba, Udruženje rezervnih oficirja i ratnika, streljačke družine, Udruženje četnikov pred univerzo v Vegovi ulici. 3) Narodne noše v drevoredu Zvezde nasproti univerze. 4) Narodna strokovna zveza. Udruženje jugosl. narodnih železnicarjev in brodarjev, Zveza društev privatnih namestencev, Udruženje p. t. t. zvančnikov in služiteljev na Kongresnem trgu ob častne tribune proti nunski cerkvi. 5) Bran-l-bor, društvo kneginje Zorke, Družba sv. Cirila in Metoda, Jadranska Straža, Jugoslovenska ženska zveza, Kolo jugoslovenskih ester, Savez jugosl. emigrantskih udruženj, Splošno žensko društvo, skavti v drevoredu Zvezde na Kongresnem trgu nasproti častne tribune proti nunski cerkvi. 6) Vsa ostala publika v spodnjem delu Zvezde. 7) Gasilska zajednica pred Mestnim domom.

Odhod vseh organizacij s Kongresnega trga pred magistrat je točno ob 9.45.

Ker bo dohod pred magistrat ob tej uri že zaprt, naj se vsi udeleženci zbirajo le na zgoraj določenih mestih.

Akcijski Odbor za proslavo razvija prapora dobrovoljcev v Ljubljani.

Opozorila društev

Legija koroških borcev in Zveza Maistrovih borcev se udeležijo spreveda ob priliki razvija prapora vojnih dobrovoljcev v nedeljo 28. t. m. ob 9.45. Zbirališče v Vegovi ulici ob univerzi ob 9.30. Udeležba obvezna.

Poziv železnicarjem. Oblastni odbor UJNZB poziva vse svoje člane iz ljubljanskih, kakor tudi bližnjih podružnic, da se udeležijo razvija prapora vojnih dobrovoljcev. Članstvo se zbere ob 9. pred društvenim lokalom, palača Grafike.

Udruženje četnikov poziva vse svoje članstvo, da se brezpogojno udeležijo jutri razvija prve dobrovoljske zastave. Zbirališče ob 9.15 pred gostilno »Derendac na Cesti 29. oktobra 4. Člani, ki posedujejo kroje, morajo priti na zborna mesto uniformirani! Uprava.

Moderna delikatesna trgovina in mesarija je otvorjena na Miklošičevi cesti 30

Ustreženo je stanovalcem na Miklošičevi cesti in okolišju, zlasti pa potujočemu občinstvu, izletnikom in turistom.

FRANC REZAR

lastnik delikatesne trgovine in mesarije

bo imel vedno najboljše, tako po okusu kakor po kvaliteti mesa, na zalogi vseh vrst mesnih izdelkov in specialitet. Izvrstne in zelo poceni narezke; garnirane plošče, prvovrstne hrenovke in klobase. Z izdelki je zaposlen eden najodličnejših strokovnjakov. Mesarija bo vedno dobro založena s svežim mesom vseh vrst.

Rezervne oficirje naprošamo, da se ob priliki razvija prapora vojnih dobrovoljcev udeležijo v čim večjem številu te slovesnosti po možnosti v uniformi. Zbirališče za rez. oficirje v uniformi pred magistratom, vsi ostali pa naj se zberejo pred univerzo v Vegovi ulici ob 9.45 uri. Odbor združenja rezervnih oficirjev.

Ljubljansko strokopsko okrožje poziva vse strelce, da se korporativno udeležijo proslave razvija dobrovoljskega prapora na Vidov dan. Zbirališče ob pol 10. v Vegovi ulici poleg univerze.

Društvo za zidavo delavskih stanovanj

Ljubljana, 27. junija

Društvo za zidavo delavskih stanovanj v Ljubljani je imelo 24. t. m. občni zbor in ob enem proslavo svoje 50 letnice. Poudaritelj tega društva je bil ljubljanski mešan Jožef Luckmann, ki je bil do smrti leta 1906, predsednik društva. Glavna podpornica društva pa je bila Kranjska hranilnica, ki je leta 1886 darovala društvu 50.000 goldinarjev. Po potresu (leta 1895) je ob 75 letnici Kranjska hranilnica zopet darovala društvu 40.000 kron. Danes ob 50 letnici imamo že 11 stanovanjskih hiš, v katerih je 87 strank. Najemnina je zelo nizka. Stanovanja so solnčna in zdrava. Niso to neprijetne delavske kasarne, res so pravi, topli domovi za delavske sloje. Pravila določajo, da si vsak najemnik, ki prebiva 25 let v hiši, pridobi služnostno stanovanje do smrti; to se pravi, da plača samo najem pripadajoči del davčine od poslopja, stanarine pa je prost. Društvo ima še dokaj sveta, ki bo sčasoma ves zazidan v iste namene. Prvih 16 najemnikov v hišah št. I in II je pripadalo raznim obrtnim poklicem: bili so 4 mizarji, 4 kovinarji, 2 čevljarja, 2 plekarja, 1 podobar, 1 tesar, 1 tovarniški delavec in 1 sobo slikar.

Jubilejni občni zbor je otvoril sedanjí predsednik g. Peterca Franc, ki je podal pred dnevnim redom kratko zgodovino društva. Zahvalil in pozdravil je posebno predsednika Hranilnice dravske banovine g. dr. Vladimira Ravniharja, ki se je osebno udeležil občnega zbora. Dr. Ravnihar je društvu čestital k jubileju, izrekel vse priznanje za veliko socialno delo, ki ga se stori v 50 letih in izrazil željo, naj prvotna še nadalje in opraviše to tako lepo, za ljubljansko delavstvo velpomembno delo tudi v bodočnosti. Društvo je sklenilo, da porabi vse dosedanje prihranke za to, da se zida dvajseto hišo v proslavo svoje petdesetletnice. Hiša bo imela 16 stanovanj idejni osnutek ing. Subadica je bil soglasno odobren. Hiša bo še letos med streho

Začetek sezone na Jezerskem

To alpsko letovišče nudi dovolj lepote letoviščarjem in izletnikom

Kranj, 26. junija. Med naša najlepša in najbolj obiskana alpska letovišča se je zadnja leta z velikim uspehom uvrstilo Jezersko, katerega čudežno naravne lepote še vedno premalo poznamo. Sloves Jezerskega kot letovišča in izhodišča na strme vrhove Kamniških alp in na neštete manjše ture in izlete, sega daleč nazaj, odkril pa so nam ta biser narave bratje Čehi, ki so že pred 40 leti zelo radi obiskovali ta prelepi gorski kraj. Na Ravneh pod Grintovcem so zgradili l. 1900. »Češko koč« ter s tem osvobodili Jezersko in Kamniške alpe vpliva raznih nemških turističnih društev, s katerimi je tedaj SPD. bilo trd boj za naše planine. Na Jezerskem živi še močan spomin na češke letoviščarje in turiste, zlasti na velikega prijatelja našega naroda in ljubitelja naših planin zdravnika dr. Karla Chodounskega, kateremu je JC liga v Ljubljani 15. avgusta 1931. zidala na Kazini spominsko ploščo, leto dni poprej pa se je 24. avg. vršila svečana proslava 30 letnice »Češke koč«. To sta bila dva lepa praznika češko-jugoslovenske bratske vzajemnosti, katerih pomen odkriva kos naše skupne slovenske zgodovine v borbi za osvobojenje.

nem jugu sameva šmarna gora in Sv. Jošt. In potem vse te številne vasice raztresene po gorenjski ravnini tja do Ljubljane, Kamnika in Škofje Loke, bele cerkve po vaseh in po gričkih pozdravljajo iz dalje. Pri Pred-dvoru zavije cesta v romantično Kokrsko solesko z veličastnim razgledom na bližnje mogočne gorske sklade, hiti čez številne mostove, čez Kolero in se kot kača vije akori ozko od visokih akal obdano dolino. Leseni mostovi, nekoč največja ovira avtobusnega prometa, so že večji del zamenjani z betonskimi in tudi cesta je nekoliko zboljšana. Ker je lema trgovina propadla, se vsa dolina akua preorientirala v smeri tujkega prometa.

Na nastopajočo sezono se je Jezersko letos prav intenzivno pripravilo. Zlasti živahnost je stavna akcija. Obetožje pensioni so povečujoče, gradijo se novi, Hotelu »Kazino« kjer je središče vsega tujkoprometnega življenja na Jezerskem, so prizidali verando in povečali kuhinjo. Pred par leti je bila zgrajena velika dependanca. Pri Sturlarju so povečali prvo nadstropje. Nove hiše, ki bodo vse imele po nekaj sob za tujce, bodo gradili, oziroma gradijo: Zaplotnik, Krč, Ogris in Tonej, preufejena je gostilna pri Hudinu. Med večje pensione spada tudi gostilna Grabnar, ki oddaja 11 sob. Lepa izletna točka je tudi gostilna na Jezerskem vrhu. Za propagando in druge zadeve tujkega prometa skrbi agilni tujkoprometni odsek občine Jezersko. Z novimi mostovi in raznimi cestnimi popravili so se cestne razmere na progi Kranj-Jezersko nekoliko izboljšale. Od dobre ceste in dobrih svez zavija ves napredek in razvoj tujkega prometa na Jezerskem. Zeleti bi bilo, da bi se čim več avtomobilskega prometa usmerilo čez Jezerski vrh. Avtobusno podjetje Ciril Gražar, ki oskrbuje progo, razpolaga edajš s prav lepimi vozovi. Vozne cene so zelo znižane. Poleti vozi na Jezersko avtobus dvakrat dnevno, ob nedeljah pa celo trikrat. Jezersko toplo priporočamo vsim letoviščarjem, pa tudi vsem nedeljnim izletnikom.

Miri Zupancičevi

ob obletnici

... Ze leto dni tam v grobu spim, a med nami v dahu še živim...

Eno leto. Dolgo, a vendar tako kratko. Kakor da bi bilo včasaj. Na Vidov dan, spominski dan nasodnega trpljenja, si dotrpa-lja. Gore so zahtevale Tvojo žrtve.

V dobi, ko je narava najbujnejša v svoji krasoti, ko kar prekipava v lepoti svoje moči, si nas spominjala. Uroda Ti je nasodoma pretrgala mlado življenje v Tvojem najdražjem kraju — v gorah. Ljubila si jih in si za nje dala najdragocenejšo kar more človek dati, darovala si svoje življenje.

Zveste tovarišice, kiene sodružice ni več med nami. Nič več ne homo ališki Tvoje-ga svonkega smeha, ne čuti Tvoje tople besede. Zastal Ti je dih v borbi z naravo. — Toda ne! Se si med nami, čeprav samo v duhu. Še vedno Te čutimo, še vedno Te nosimo v svojih srcih, kajti najdražja si nam bila. Tvoj duh plava nad nami in nas bodri k vse večjim uspehom.

Radi bi ti kaj poklonili, pa Ti ne moremo. Sopek planinskih rož naj bo znamenje našega spomina do Tebe — nepozabna.

Kot roža v cvetu si bila in misel Tvoja bila je vedno le tam v gorah. Tja je hrepenelo Tvoje srce — in tam si našla svoj mir. Zamri je na ustinih Tvojih smeh in iz oči ne bo več sijala toplina.

Kakor prazna vrzel, temačna luknja je pri nas, ko Te ni. Naša srca samevajo in zaman kličejo po Tebi.

Z nevidnim smehljajem in neslišno besedo si z nami in boš ostala med nami, dokler se ne smidemo.

Do takrat pa, vedra planinka, lahko spavaj!

Kaj Ti bo lahka črna greda!

KINO SLOGA, tel. 27-30

ob delavnikih ob 16., 19.15 in 21.15, nedelja in praznik: 15, 17, 19.15, 21.15

KNOCK OUT

MAKS SCHEMLING — ANNY ONDRA. Film, ki bo vzbudil zanimanje vseh športnikov. PREMIERA DANES! MATINEJA: Sobota, nedelja, ponedeljek. NAJNOVEJŠE MIKI IN SILI

DNEVNE VESTI

Na filozofski fakulteti univerze kralja Aleksandra I. v Ljubljani je v junijem izpitnem terminu t. l. diplomiral iz klasične filologije g. Alojzij Bertonec iz Godešča pri Škofji Loki, ki je bil v svojih akademskih letih marljiv delavec in vnet organizator pri raznih akademskih strokovnih društvih. Čestitamo!

Promocija. Na zagrebški medicinski fakulteti bo promoviran 30. t. m. za doktorja vsega zdravilstva g. Tancar Avgust z Jenšice. Čestitamo.

Vpokojeni železniški delavci lahko postanejo fakultativni člani bolniškega fonda. Novi pravilnik, ki je ta mesec stopil v veljavo, predvideva, da vpokojeni delavci lahko ostanejo še nadalje člani bolniškega fonda, ako podajo tozadevno izjavo, stanujejo v zdravniškem rajonu in plačajo 3% od svoje bruto pokojnine, najmanj pa 20 Din mesečno. Na novo se sprejemajo v članstvo tudi vsi bivši delavci, ki prejemajo pokojnino iz sredstev pokojninskega fonda državnih prometnih ustanov, ki so bili vpokojeni pred 15. junijem 1936, morajo se pa v dveh mesecih izjaviti, ako žele pristopiti, vendar morajo plačati prispevke za nazaj od dneva vpokojitve. Za člane se bodo smatrali in teklo bodo njihove pravice pridone od prvega dne po izvršenem prvem odteglju prispevka za fond. Vsa potrebna pojasnila dobe vsak pri svoji najbližji postaji. Gospode postajenačelnike prosimo, da grede vpokojenecem s potrebnimi pojasnili na roko. — Društvo železniških upokojencev za dravsko banovino v Ljubljani.

Odvetniška vest. Odvetnik pri Sv. Lenartu v Slov gorah dr. Ivan Sket se je preselil s svojo pisarno v Šmarje pri Jelšah. Za prevzemnika njegove pisarne je imenovan odvetnik pri Sv. Lenartu v Slov. Gorah dr. Marjan Stupica.

KINO IDEAL

Slavni tenorist berlinske opere HELGE BOSWAENGE poje v filmu Poslednja roža. Po motivih vesele opere »MARTA«. Predstave danes ob 16., 19. in 21.15, v nedeljo in na praznik ob 15., 17., 19. in 21.15 uri. Znižane cene: Din 2,50, 4,50, 6,50.

Sibeniški veslač olimpijski reprezentant Uruguaja. Bivši veslač »Kркеc« v Sibeniku Franjo Sunar je zdaj veslač Uruguaja in bo sodeloval kot urugvajski reprezentant na berlinski olimpiadi. Njegov brat Rado bo pa veslal na olimpiadi na osmorki in četvorki sibeniške »Kркеc«. To je pač redek primer, da se bosta borila dva brata za barve dveh držav.

Zanimanje Nemcev za tekmo Nemčija-Jugoslavija. Danes se je pričela v Zagrebu predprodaja vstopnic za tekmo Nemčija-Jugoslavija za Daviseov pokal. Vstopnice so precej drage. Sedeži so celo po 200 Din. V Nemčiji vlada veliko zanimanje za tekmo in pripravljnih je že nad 500 gledalcev, tako, da bo vozil iz Nemčije v Zagreb najbrž poseben vlak.

Dr. Aljehin na Sušaku. Na Sušaku je prispeel večeraj bivši svetovni šahovski prvak dr. Aljehin s soprogo. Pravi, da je utrujen po zadnjih turnirjih in zato hoče ostati nekaj dni na našem Primorju. V Amsterdamu je zaključil pogajanja s svojim nevarnim nasprotnikom dr. Euwem, s katerim bo igral ob koncu leta revanšni match za svetovno prvenstvo. S Sušaka odpotuje na turnir v Podjebrad, kjer bo igral s Capablanca, Fichrom in dr. Euwem.

MLADI FIZIKI: Janezek: Poglej, kako moč ima sonce v Kamniku, da je skrivilo tako močno deško. — Ali je pa to močna vpliv elektromagnetne indukcije teh brzojavnih žic? Tomažek: Ali mar misliš, da ima ta tovarna toliko brzojavnega prometa? — Sicer pa to sploh ne bo držalo! To je najbrže reklama za upognjeno pohištvo.

Iz Službene lista. »Sužteni list kr. banke uprave dravske banovine št. 52 z dne 27. l. m. objavlja uredbu o izpremembah in dopolnitvah uredbe o izdaji blagajniških zapisov v znesku 500 milijonov dinarjev, uredbu o obsegu poslovanja gradbenih obrlov, ustanovljenih pred uveljavitvijo zakona o obrlih, uredbu o omejitvi nočnega dela pomožnega osebja v pekovski podjeljih (obratovalnicah), posebna navodila za sprejemanje kvalificiranih dnevničarjev za dela pri urejanju državnih gozdov, za dela pri pogodovanju in geodetskem merjenju posek, paljevin in golčav in za dela pri urejanju uzurpacij in dodeljevanju drž. zemljišč v bivši Bosni in Hercegovini, odločbo o področju pri finančnih direktajah in carinarnicah po zakonu o organizaciji fin. uprave. Izpremembe in dopolnitve raspisov št. 7482-IV, 1930 in 7500-IV, 1930, izpremembe št. 3 pravilnika o brezplačni in znižani vožnji na železnicah in ladjah v državnih eksploatacijah, naredbo o prevažanju čelobel na ajdovo pašo, objave banke uprave o pobiranju občinskih davčnin, odločbo obde seje državnega sveta; k drugemu odstavku

Iz Ljubljane

—lj Vpisovanje na ljubljanskih narodnih solah za leto 1936-1937. Na vseh ljubljanskih narodnih solah bo vpisovanje novincev in vseh ostalih učencev v torek, 30. t. m. od 8. do 12. ure in od 2. do 5. ure popoldne. Novinci se vpisujejo na podlagi krstnega lista in izpričevala o cepljenih kozah, ostali pa proti izkazu zadnjega izpričevala. Na manjšinski šoli je vpisovanje 30. junija od 11. do 12. Zdravniški pregled novincev bo v sredo 1. julija. Uro določi mestni fizikat, ki je stariš zvedo pri vpisovanju. Vpisovanje otrok za novi bežigrški šolski okoliš bo isti dan na šoli za Bežigradom. Ta okoliš se razteza vzhodno od kamnisc in gorenjske proge do južne železnice in proti severu do Savske ceste. Starši naj poskrbe, da se vsi otroci vpisujejo zdej, ker bo v jeseni vpis samo za one učence, ki se preselijo med počitanci. — Predsednik mestne občine in kr. š. o. lj.

ZOBNI ATELJE SERIANZ ANTON LJUBLJANA — TRŽAŠKA C. 51. se je preselil na Tržaško cesto št. 6, in redno sprejema od 1. julija naprej.

—lj Počastitev Primoža Trubarja. Snóhi ob 19. je mlajši rod lepo počastil spomin Primoža Trubarja ob priliki 350letnice njegove smrti. K slovesnosti pred njegovim spomenikom v Tivolju, se je zbrala množica ljudi, zlasti pa je bilo veliko visokošolske mladine. Prirreditelj, v prvi vrsti učitelj slovenskega jezika na naših srednjih solah so položili k vnožju spomenika lep lorvorjev venec, nakar je zbranim spregovoril asistent zdravilišča na Golniku dr. Tomaž Furlan, da ga ni med Slovenci, ki bi služili svojemu narodu s plodovitejšim delom ob tako težkih okoliščinah in s takim pogumom ter požrtvovalnostjo, kakor Primož Trubar. Bil je početnik naše pisane besede in umrl je v pregnanstvu na Nemškem, njegova dela pa so gorela na gramadah. Vsi pa moramo nazaj v vero slovenskega duha. Slava Primožu Trubarju! Množica se je odzvala z gromkimi vzkliki, nakar je bila prijetna svečanost zaključena.

KINO UNION, tel. 22-21 Po enotni ljudski ceni Din 4.50 ponavljamo sijajno burko VESELA ŠKOTA Danes ob 14.15 in oba praznika ob 10.30 dop. — 2 uri.

—lj 60letnica rojstva Ivana Ermana. V krogu svoje družine in prijateljev praznuje danes 60letnico svojega rojstva šrom mesta znani čevljarški mojster na Starem trgu g. Ivan Erman. Kdo ga ne pozna, tega vrliga obrtnika in navdušenega pevca? Rodil se je naš slavljavec v Kamni gorici in se izučil čevljarje obrti v Celovcu. Ze tamkaj se je udeleževal v pevskih društvih, nato pa v Rokodelskem društvu v Ljubljani, 20 let je pel pri Slavcu, zdaj pa buči njegov krepki prvi bas že 15 let v pevskem društvu »Kraško-Trnovo«. Zaradi svojih zaslug na pevskem polju je dobil od Pevskega saveza častno diplomu. Navzlic križem in težavam, ki tarejo danes obrtnika, naš jubilar nikoli ni klonil. V mlajših letih je videl veliko sveta, zlasti kot mornar, kjer je služil aktivno. Takrat ga je zaneslo celo na Kitajsko, kjer se je boril v boksarski vstaji v okolici Pekinga. Vrlemu jubilarntu ob njegovi 60letnici naše prisrčne čestitke!

—lj Naval na trg kljub dežju. Čeprav je bilo danes slabo vreme, kakršno vselej vpliva na trg, vendar ni bil dovoz živil nič slabši. Ze ob 8. so bili zasedeni vsi prostori. Le na perutinskem trgu je bilo malo blaga kakor ob navadnih dneh. Zjutraj je vladalo na trgu mrtvilo kljub ogromnim količinam blaga in čeprav smo pred dvema praznikoma. Bilo je premalo tržnih mirz za vse prodajalce in tudi premato prostora. Gospodinjne so čakale, da bi prenehale deževati, prodajalci na trgu so pa obupani čakali na nje. Nekateri so bili že počeno mokri, ko so prispejali na trg. Cene se v splošnem niso spremenile od zadnjega tržnega dne. Nekoliko cenejše je sadije, razen uvoženih črešenj. Domače črešnje so pa danes prodajali po 2.50 do 3 Din liter. Stalno ceno imajo že nekaj časa nekatere vrste uvoženega sovčija, n. pr. strožji fižol, ki je po 4 do 5 Din kg. Med sadjem prodajajo že nekatere zgodnje vrste češpelj, ringlo po 4 Din. Marelice so se pocenile na 7 Din kg. Zelo poceni je zelenjava, salata je skoraj brez cene. Med domačimi pridelki se je pojavil prvi strožji fižol, ki je pa še seveda precej drag, od 5 Din naprej.

—lj Na Barju v nedeljo žegnanje in srečlov gasilke čele pri g. Vrblincu na Peruzijevi c. 105.

GOSTILNA — PENSION — TRGOVINA Grabnar — Jezersko ZRAVILAČE IN LETOVISCE. 11 lepil sob, kopalnica, salon, vrt, izprehajališča po smrekovem gozdu. Priljubljena točka izletnikov in turistov.

—lj Poletni čas v trgovinah s špecerijskim, kolonialnim, materialnim, delikatessim ter mešanim blagom. Na sestanku dne 26. t. m. je sekcija te stroke sklenila, da se bodo trgovine odpirale v času od 1. julija pa do 25. avgusta t. l. ob 3. uri popoldne in zapirale, kakor doslej ob 7. uri. Kupujejo občinstvo prosimo, da blagovoli ureditev tega poletnega časa v trgovini z živili upoštevati in se nabavljajo svoje potrebščine le v omenjenem času. Odbor sekcije.

—lj Po razvija prapora naših dobrovoljcev se bo razvila slavnostna povorka s sodelovanjem naše vojske in godb ter vseh nacionalnih organizacij od magistrata po Stritarjevi in Miklošičevi cesti nato mimo sodišča po Tavčarjevi ulici na Tyršovo cesto ter bo šla od tu naravnost na Kongresni trg, kjer se bo izvršil mimohod mimo častne tribune, kjer bodo stali člani mestop

HOTEL KAZINO — MARIJA OFFNER,

Jezersko nad Kranjem 906 m. — telefon št. 3. Visoko alpeko letovišče in okrevališče. 38 komfortno opremljenih sob, tekoča voda, jedilnica, veranda, kopalnica, garaže, teniš, ping-pong. Pension od Din 50.— dalje. Izletne skupine popust. Izohodišna točka za manjše in velike ture v Kamniške planine in Karavanke.

niki Nj. Vel. kralja Petra II. naši dobrovoljci s vojnim novim praporom in predstavniki blasti. Vse hiše naj bodo okrašene z državnimi trobojkami, vsa naša javnost naj sodeluje v povorki. Akcijski odbor.

—lj Nj. Vel. kralja Petra II., ki kumuje jutrišnjemu razviju prapora vojnih dobrovoljcev — Slovencev, bo zastopal komandant divizijske oblasti g. divizijski general Peter Nedeljkovič, Ministra vojske in mornarice, g. armijskega generala Ljubomira Mariča pa bo zastopal g. brigadni general Jovan Jovanovič.

—lj Po zaključku slavnosti o priliki razvija prapora naših dobrovoljcev se vrši 28. junija t. l. ob 13. uri na vrtu restavracije Zvezde skupen obed dobrovoljcev in mater njihovih v vojni padlih tovarišev. Vse nacionalne organizacije naj pošljejo svoja zastopstva tudi k temu obedu, da se tudi pri tej priliki manifestira priznanje in hvalečnosti, ki jih dolgujemo našim dobrovoljcem. Akcijski odbor.

—lj Trume beratev na policiji. Kakor vsak petek je tudi večeraj policija zasledovala beratev po mestu. Priložnosti berati si še vedno ne puste vzeti pravice do svojega dne, čeprav so mnogi izmed njih imeli zaradi tega pogosto stitnosti s policijo. Tmajo svoje »stranke«, ki jih vselej obdarujejo in že zaradi tega se je težko odreči beratevju. V reanici so mnogi stari in zadnje čase prevladujejo starke. Delomirnosti jim ne morejo očitali, saj za delo niso več sposobni, čeprav bi ga lahko dobili. Samo po sebi se razume, da nekateri tudi izrabljajo prilžnost. Toda za to sploh ne gre, kdo je upravičen beratevi in kdo ne. Beratevje je kratkono prepevano in policija mora zasledovati beratev. Ob petkih prireja posebne racije, ker je pač tedaj največ beratev na cesti. Večraj je imela dober lov. Tako je neki stražnik ghal hkratj 6 žensk na policijo. Drugi beratev so bili opozorjeni z žalostno procesijo in tragikomično je bilo, kako so težali s ceste v veže, da so se skrili. Stražniki imajo dobre izkušnje in spoznavajo beratev že od daleč. Zato se nekatere beratevce oblaščijo ob petkih kolikor se da lepo, a jih kljub temu izdajajo cekarji.

—lj Trgovine s kolosnim in avtomobilskim blagom v Ljubljani so se sporazumele, da uvedejo od 30. junija do konca avgusta polnetno poslovanje, tako, da bodo odpirale popoldne ob 15. in zapirale ob 19. uri.

—lj Vse tovariše pevce, v Hubadovi župi včlanjenih ljubljanskih pevskih zborov prosim, da pridejo jutri, v nedeljo 28. t. m. točno ob 9. uri zjutraj v Glasbeno Matico (soba št. 17, vhod z Gosposvetske ulice). S seboj prinesite glaske: Jenkovo in Adamičveo »Molitevc, Hajdrihovo »Jadransko morje« in Vilharjevo »Slovenac, Srb, Hrvat«. Zborovodja.

—lj Liturgija v pravoslavni kapelici. Jutri na Vidov dan bo ob devetih v pravoslavni kapelici liturgija, ob 10 pa parastos za padlimi junaki in mučniki od Kosova do danes.

Avtopromet Jezersko v Kranju. Proga: Kranj—Jezersko. Vožni red: Odhaja iz Kranja: ob 10.45 in 19.50. — Z Jezerskega se vrača: ob 6.20 in 17.00. Povratna karta samo Din 44.—. Izletniški ob nedeljah in praznikih odhaja iz Kranja ob 8.20, z Jezerskega ob 19.00. Povratna karta samo Din 35.—.

—lj Bolniška blagajna ljubljanskih mestnih nameščencev priredi tudi v letošnjih šolskih počitnicah v Kamni gorici na Gorenjskem dve po spolu ločeni počitniški koloniji za otroke svojih zavarovancev. Prva skupina, 30 deklic v starosti od 6 do 14 let, odide na letovanje v torek, dne 30. t. m. ob pol 15. z avtobusom izpred Mestnega doma.

—lj Stenografski in strojepisni pouk na Christofovem učnem zavodu, Domobranska cesta 15, se prične 1. julija ob 7. zvečer. Nadaljne ure dogovorno. Poučuje prof. Robida.

Iz Celja

—c Višji deželni izpit na drž. realni gimnaziji v Celju, ki se je vršil pod predsedvom ministrskega odposlanca g. prosvetnega inspektorja v p. Josipa Westra iz Ljubljane od 15. do 26. t. m., izkazuje sledeč uspeh: od 32 kandidatov in kandidantj jih je 29 dovršilo višji tečajni izpit z uspehom in sicer: Vladimir Birs, Vinko Blaško, Ana Brišnikova, Izidor Cergol, Ivan Cigoj, Rudolf Dobovišek, Jo.

žef Kirm, Nada Košeninova, Hedvika Krivčeva, Nadežda Likarjeva (oproščena ustmenega izpita), Nada Lipševa, Mirko Maček, Branivoj Majcen, Mirko Mirkov, Alenka Mravljakova (oproščena ustmenega izpita), Zdenko Mravljak, Stanislava Musarjeva, Stanislav Nedoh, Alojzij Peščaj, Franc Planinšek, Gerald Premščak, Franc Ritonja, Blaž Röck, Vlasta Sernečeva, Franc Tacar, Bojan Tajšek, Martin Trebovc in Aleksij Vrečko. Popravne izpite imajo 3 kandidati, za vse leto ni padel nihče, Abiturientom iskreno čestitam!

—c Završni izpit na drž. rudarski šoli v Celju je bil od 24. do 26. t. m. Pripuščenih je bilo 19 kandidatov, izmed katerih so absolvirali z odličnim uspehom, 3, s prav dobrim ml, z dobrim pa 15 dijakov. Pohvaliti je treba tako nastavniški zbor kakor tudi marljivost dijakov, ki so vsi naptavili izpit.

Pred praznikom loške meščanske šole

Škofješka meščanska šola, ki zaključuje letošnje leto svojega uspešnega delovanja v škofješkem okraju, se z vso vnemo in pridnostjo pripravja na proslavo Vidovega dne, ki bo jutri ob 9.30 v risalnici šole. Vidovdanska proslava dobi še poseben poudarek spričo oficijelne združevne šole z imenom našega odličnega literarnega veljaka dr. Iv. Tavčarja, zaradi česar bo pomembni prosvetni slovesnosti prisostvovala tudi dvorna dama Franja dr. Tavčarjeva.

Slovesnost meščanske šole, ki so nanjo vsi prijatelji naše mladine iskreno vabljene, obsega daljši, prav pestro in skrbno izbrani spored. Uvodoma bo spregovorjenih nekaj pozdravnih besedi, potem bo sledil Kraju Matjažu, Vidov dan in Kosovelova Balada, nakar nastopi mladinski zbor s pesmijo »Tamo daleko«. Naslednji dve točki sta posvečeni dr. Tavčarju i. s.: Zemlja domača in Slovenska kmetica... Po pesmi Oj Triglav moj dom bodo recitali odlomek iz Zupančičeve Dume (Naša zemlja) in nato Z vlakom. Na sporedu so še Sundečičev Amo bračo, potem tehnika in kultura, nadalje Zupančičeva Zebjarska, pred zaključkom pa bo nastop v telovadnih ali, kah državna himna, ter slednjič Dom in meščanska šola. Vabimo!

Dve smrtni nesreči

Ljubljana, 27. junija. France Malnar, brezposelni dninar z Makovega hriba, srez Čaber, je šel v četrtek popoldne po cesti. Nenadoma mu je pa spodrsnilo in padel je tako nesrečno na glavo, da si je prebil lobanjo. Nezavestnega so prepeljali v ljubljansko bolnico, kjer je pa večraj popoldne podlegel poškodbam. Pokojni je bil star 60 let.

Včera popoldne so v bolnico pripeljali tudi 30-letnega mlinarja Jožeta Berganta iz Medvod, ki je imel doma opravka v hlevu. Sukal se je okrog konja, ki ga je brcnil v trebuh, da se je Jože takoj zgrudil. Prepeljali so ga v bolnico, kjer so ga takoj operirali, a davi je nesrečni mladenič na posledicah dobljenih poškodb umrl.

Z Ježice

— Vidovdan. Pri nas so bile že opetovano čaščne zasluge najrazličnejših borecv in bojevnikov. Zlasti žrtve, ki jih je terjala poknja Avstrija od nas za borbo z Rusijo in Srbijo, so neki elementi radi proglašali, kot žrtve »za našo svobodo!« Pravih jugoslovenskih borecv — prostovoljcev in legijonarjev pa dosedajni organizatorji takih proslav še niso nikdar počastili, dasi ima tudi naša Ježica štiri može, »srboljce«, ki so kot dobrovoljci posegli v boj za Jugoslavijo. Ne seveda samo tem štirim, vsem mrtvim in živim jugoslovenskim dobrovoljcem velja letošnja vidovdanska proslava v Ljubljani. Nacionalna Ježica se zato v velikem številu udeleži razvija dobrovoljskega prapora v Ljubljani in povorka na Vidovdan dopolnje. Krojil, narodne noše in civilisti se zberejo pred Sokolskim domom, od koder je ob pol osmih skupen odhod v Ljubljano. V proslavo tega dogodka in letošnjega Vidovega dne še prav posebno okrasimo hiše z jugoslovensko trobojnico in cvetjem.

Sokolsko društvo v Bohinjski Bistrici

javlja tužno vest, da je dne 26. junija ob pol 6. uri zjutraj preminul njegov ustanovitelj in dolgoletni starosta, b r a t

MIHA GROBOTEK

Pogreb se vrši v nedeljo, dne 28. junija ob 9. uri zjutraj iz hiše žalosti na pokopališče k Sv. Nikolaju v Bohinjski Bistrici

Maksim Gorki in ruska žena

Podoba žene trpinke ga je spremljala skozi vse življenje

si ji je napisal Maksim Gorki leta 1891 v vasi Kandibovki v hersonski guberniji. Podoba žene trpinke Gorkoga vse življenje ni zapustila. V različnih oblikah se včasih skozi vse njegovo literarno delo. Tudi v romanu »Matja«, kjer opisuje prve predstavnice revolucionarnega pokreta devetdesetih let, je junakinja žena, ki se je njenim trpinskih potezom pridružila še po teza revolucionarne dobe in neustrašenosti.

Gorki, ki je šel skozi težko življenje ponižanih in razžaljenih, ki je sovražil deželo, kjer je bila razširjena prisilovica: »Kura ni ptica, ženska ni človek«, je znal oceniti enakopravnost in osvobodjenje žene po oktobrski revoluciji. Videl je naglo socialno in kulturno rast žene v Sovjetski Rusiji, zlasti pri onih narodih, kjer je imela žena manjšo vrednost, nego konj, kjer so jo zapodili iz hiše, če je odkrila obraz, včasih celo usnrti, kjer so se veljale besede pesnika Nekrasova o treh nalogah ruske žene: omožiti se s sužnjem, biti mati sužnjevega sina in biti do smrti podložna sužnju.

Eno zadnjih del Maksim Gorkoga je uvod h knjigi Agrippine Korevanove »Moje življenje«. V svojem uvodu pravi Gorki, da bodo dekleta Sovjetske Rusije šele tedaj razumela veličino storjenja dela, ko se seznanijo z grozno preteklostjo svojih mater in babic. Gorki je navdušeno pozdravil avtobiografske knjige Korevanove, Jelene Novikove in Galije Grekove. O njih pravi: Žene do oklobrskere revolucije neme, kmetice in delavke, začunajo same z lastnimi besedami pripovedovati o preteklosti. Pišejo knjige, ki imajo pomen zgodovinskih dokumentov. Gorki je hotel, da bi se žene baš s primerjanjem sedanosti z mračno preteklostjo naučile ne samo ceniti sedanje življenje, temveč tudi pomagati pripravljati se lepšo bodočnost. Globoko razumevanje Maksima Gorkoga za krize in težave žene je našlo odmev v navdušenju sedanjih čitateljic za njegova dela. Gorki je zdaj eden najbolj priljubljenih in najbolj čimanih pisateljev ne samo med ruskimi ženami, temveč tudi med ženami onih narodov, ki so šele nedavno ustanovili svojo književnost, v kateri so našli prevodi Gorkoga svojo časno mesto.

Lo poti skozi vas se pomika med belimi glinastimi kočami, med divjim rjovenjem čudna procesija. Pomika se množica ljudi. Stopa počasi in bučno, valji se liki ogromen val, pred njo pa stopa kljuje žalostno povešene glave. H kozlu je privezana z vrvoj za roko majhna čisto naga žena, skoraj še dekle. Vse njeno telo je posuto z modrimi in rdečimi marogami, okroglimi in podolgovatimi. Leva polovica napetih dekličnih prsi je razmesarjena in iz nje curka kri. Zdi se, da so s telesa te žene potegnili ozek in dolg jermen kože, in po ženinem životu so menda dolgo mlátili s polenom. Morda so jo pretepali s palicami, kajti ženin život je strašno otekel in modrikast. Na vozu pa stoji velik kmet, v eni roki drži vajeti, v drugi pa bič in neprestano udriha z njim zdaj po klušetovem hrbtu, zdaj po telesu šibke žene, že čak nečloveško pretepe. Za vozom in za ženo se valji množica. Tuli, kriči, se smeje, psuje... To žalostno sliko trpljenja žene v Ru-

Anglija se pripravlja na kronanje Edvarda VIII.

Poročali smo že, da se pripravljala Anglija na kronanje Edvarda VIII. za angleškega kralja in vladarja vsega angleškega imperija. Kronanje je sicer določeno na 12. maja 1937 toda že zdaj se vsa Anglija pripravlja na to največjo svečanost. Najbolj se seveda pripravljala London in sedanja sezona je baje od leta 1928 najboljša. Od 20. maja, ko so bile velike konjske dirke in z njimi otvoritev sezone, bo sledila dolga vrsta svečanosti tja do maja prihodnjega leta. Maj 1937 bo pa v znamenju največje svečanosti, kar jih je kdaj videl London. Mednarodni politični položaj sicer ni razveseljiv, toda kaj briga to Angležem, kadar se pripravljajo na kronanje svojega kralja. Sobč v hotelih naročajo tujci že zdaj, velika gledališča že sestavljajo programe, gospodarsko življenje oživlja, vsa dežela je mobilizirana k lepši bodočnosti.

podaljšana za več tednov. To je samo nadaljevanje triletne politike, stremence za tem, da s igra vsako leto več. Gledališka uprava seže zdaj po uspehu znanih svetovnih oper tudi po redkih in globokih delih. V umetnosti londonsko prebivalstvo ne pozna predsodkov, letos so vprizorili tudi mnogo italijanskih in nemških oper. Tudi pevci so večinoma tuji, vsaj v glavnih vlogah. Zdjaj so angažirali v London švedsko pevko Wetter Grenova, nemški basist L. Weber, Lauri Volpi in francoski sopran Bernardatte Delpratova. Charpentierova Louisa je bila najuspešnejša opera letošnje sezone.

Zunanje priprave in oblike so pa samo pripomoček in simbol tega prizadevanja. Najznamenitejši hotel v Londonu Savoy je na čelu mrličnih priprav, njegovi dohodki so že zdaj za 25% večji od laniških. V velike luksuzne hotele pri Hyde Parku se pripelje z vsakim parnikom iz Amerike več sto gostov, mnogi izmed njih so prvič v Angliji. Število avtomobilistov zlasti iz Francije in Amerike je naraslo za 40%. Opera v Covent Garden, druga gledališča, kinematografi, restavracije in cvetličarne delajo že zdaj boljše kupčije nego lani.

LONDON TRG UMETNOSTI

Najčudovitejša na tej veliki razgibanosti Londona je večje zanimanje za umetnost. London je sicer vodil v mnogih strokah že dolga leta tako, v nakladi dnevne-ga tiska in knjig, v primeri s katerimi koli vele mestom, zdaj je pa jasno, da bo odločujoči činitelj pri povečanju zanimanja za glasbeno in upodabljačo umetnost. Letošnja sezona opere v Covent Garden bo

Tudi v upodabljači umetnosti prevze-

Francis Jammes: Živalski vrt

Ubogi postarani konj, vprežen v kočijo, je dremal v deževni polnoči pred vrati zakotne restavracije, kjer so se smejale ženske in mladi moški. In ubogo suho kljuje povešene glave in slabih nog, žalostno do smrti, je čakalo tu, kdaj mu bo dobra volja razudancev dovolila vrniti se v smrdljivo konjušnico. V svojem polnu je slišal konj grobost, teh moških in žensk. Bil je tega strašno vajen že od nekdaj. Razumel je s svojimi ubogimi možgani, da ni razlike med kričanjem, vrtiljakom in kričanjem ženske iz bara. In tistega večera je nejasno sanjal o majhnem žrebičku, kakršen je bil in o travniku, po katerem je skakal v zeleni travi s svojo materjo. Kar je padel mirtev na blatni tlak. Prišel je pred nebeška vrata. Veliki učenjaki, ki je čakal, kdaj mu bo sveti Peter odprl, je dejal konju: — Kaj bi pa rad tu? Saj vendar nimaš pravice vstopiti v nebesa. Jaz imam to pravico, ker sem bil rojen iz žene. A ubogo kljuje mi je odgovorilo: — Moja mati je bila nežna ljubila. Um-

ma London vodilno vlogo. Letošnja kraljevska akademija je bila zelo uspešna z lepimi deli znane angleške slikarke Laure Knightove, navdušene največ za motive iz cirkuškega in balnega življenja. Izmed drugih letošnjih razstav vzbujajo pozornost pregledna razstava Pabla Picassa v Zwem merjeri galeriji. To je svoje vrste prva skoraj popolna Picassova razstava. Angleški tisk je ocenil v polfrancozskem španskem mojstru vodjo sodobne upodabljače umetnosti. V Tooths na New Bond Streetu je razstava francoskih impresionistov od Monetja in Renoira do Degasa, Sisleya in drugih. Nji je priključena posebna Degasova razstava.

Westminstrski hram

V Gloucesteru je razstava 108 del francoskih mojstrov od Renoira, Gauguina do Utrilla, Signaca in van Gogha. Vse te razstave bo pa najbrž prekosila razstava velikega francoskega mojstra in karikaturista Honore Daumiera. Razstava je bila otvorjena 4. t. m. v galerijah Lecestre v Londonu.

Poleg tega je oživel tudi londonski trg starin. V začetku julija bo v Christie prodana in dražbi menda največja privatna zbirka starih mojstrov iz dedščine milijonarja Henry Oppenheimerja. Po lanskim dražbi miniaturne Pierponta Morgana bo to najpomembnejša dražba v zadnjih letih. Na dražbo pridejo dela Leonarda da Vincija, Tiziana, Andrea del Sarte, Rembrandta, Durerja in drugih mojstrov.

PANORAMA LONDONSKEGA KRONANJA

Prvič v zgodovini Anglije je bil leto dni vnaprej v kraljevskem proglasu razglašen dan kronanja. To priča o velikem pomenu svečanega dogodka, po katerem se bodo ravna vse prometne ustanove, gledališča itd. 12. maja je praznik Device Orleanske in to je vzbudilo v Franciji živahne komentarje. Angleški kronski svet se je posvetoval glede izbire tradicije, po kateri naj pade kronanje na praznik, kakor veleva angleška ceremonijelna knjiga Liber Regalis. Plantagenotovi in Tudorovi so bili kronani samo ob nedeljah, Kralj Ivan, kakor pripoveduje Shakespeare, je bil kronan na Vnebohod, kraljica Elizabeta si je izbrala za dan svojega kronanja 15. januar, nedeljo, proglašeno za srečen dan po znamenitem astrologu dr. Deeu. Pri kraljevski proklamaciji razglase tradicionalno formulo »v prvem letu našega vladanja,« kar se računa od kronanja, v resnici pa nastopi novi kralj vlado takoj po smrti svojega prednika, po načelu: »Kralj nikoli ne umre!«

Cerprav se Angleži krčevito drže tradicij, je skoraj vsak obred v Angliji drugačen, kakor kaže nedavna uporaba mikrofona za oddajo pri drugi kraljevski proklamaciji dneva kronanja. Prometni minister je nedavno dovolil v Londonu 20 novih avtomatskih postajališč. Organizacija prevoza ogromnih množic bo najbrž glavni problem kronanja. Svečana povorka najbrž ne bo daljša, nego je bila leta 1911 pri kronanju Jurija V.

SVEČANOSTI PO VSEJ DRŽAVI

Kronanje Edvarda VIII. bo prvo v duhu westminstrskega statuta ob popolni neodvisnosti dominionov. V statutu je rečeno, da ima vsak član Britanske Common wealth enake pravice in razmere do krone, kar je simbol neodvisnosti. Westminsterka opatija bo javnosti tri mesece pred kronanjem zaprta. Hram bo okrašen z modrimi in srebrnosivimi draperijami. Slavnostna oblačila za kronanje bodo zlata. V splošnem je to najstarejša ceremonija svoje vrste na svetu. Od Viljema Osvajalca je bilo tako kronanih 38 angleških kraljev. Ze omenjena Liber Regalis, shranjena v Westminsteru, je delo neznanih menihov iz 14. stoletja. Mnogo so prevzeli iz obredov kronanja cesarja Konstantina in hebrejskih kraljev Svečanost kronanja bodo oddajali potom radija po vsem svetu in istočasno bodo prirejene svečanosti po vseh angleških kolonijah.

Tudi boleznj umirajo

Boleznj umirajo prav tako kakor njihove žrtve. Prišel bo dan, ko ljudi ne bo več morili tuberkuloza, legar, rak, davica in druge zavratne bolezni. Tako vsaj trdi glasilo ameriškega zdravniškega društva, ki pravi, da se bodo pojavile potem nove bolezni. Po izkušnjah zdravniške vede grede tudi bolezni svojo pot od burne mladosti do pešajoče starosti. Zato lahko pismo življenjepis bolezni, podobno življenjepis človeka. V zgodnji mladosti je lahko bolezen slaba, pozneje se pa razvije in postane nevarna. Končno začne pojemati in nazadnje sploh izgine. Izmed bolezni, ki so se sicer ohranile iz starih časov, ki pa so mnogo izgubile na svoji silni in razširjenosti, naj omenimo samo kugo,

gobavost in zlatenico. Iz raznih znakov sklepajo ameriški zdravniki, da tudi legar in tuberkuloza v zadnjih desetletjih nista več tako pogosta, kakor sta bila se pred 200 leti. Deloma se morajo ljudje zahvaliti boljšim zdravstvenim prihkam in novim zdravilnim metodam, deloma so pa tudi mikrobi že nekoliko opešali. Pač se pa moramo bati v bodoče novih nevarnih bolezni, ki zdaj se niso razvile. Med te spada zajčja mrzlca, pogubna zlatenica in psytacosa ali bolezen papig.

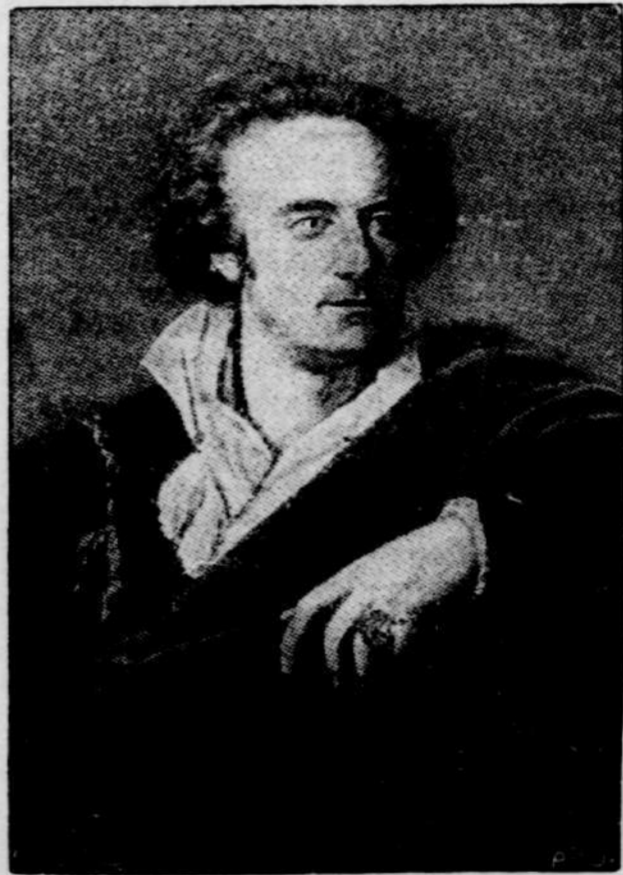
Najden in zopet izgubljen

V New Yorku živi že 10 let v miru in zadovoljstvu trgovec z avtomobili Brian Howard. V ameriško prestolico je prišel iz južnih krajev po avtomobilski nesreči, pri kateri je bil težko ranjen. Umrl sicer ni, pač je pa izgubil spomin. Nesrečnež je pozabil, kako se piše in od kod je doma. Nobenega svojega sorodnika se ni mogel spomniti, kaj šele upnika. Teh je pa imel mnogo, kakor jih imajo zdaj vsi pošteni ljudje. Pozabljeni mož je sprejel z dovoljenjem oblasti ime Brian Howard in si ustanovil trgovino. Včasih se mu je stozilo po rodbini in sorodnikih. V takih primerih je najel celo četo detektivov, toda vse njihovo prizadevanje je bilo zaman. Detektivji niso mogli ugotoviti nič bistvenega iz njegovega bivšega življenja. Niti tega niso mogli dognati, ali je bil oženjen ali samec.

Nedavno je pa doživel Howard nekaj čudnega. Peljal se je po podzemni železnici in naenkrat je začutil na sebi pogled ženskih oči. Vprašal je damo, od kod ga pozna. Kar je dama zaplakala, rekoč: »Brian, končno sem te našla!« In padla je začudenemu možu v naročje. Potem mu je povedala, da je živela pred 15 leti z njim v srečnem zakonu, da je pa on nenadoma izginil. S trgovskega polovanja se ni več vrnil. Idila se je zaključila s skupnim odhodom na Howardov dom, kjer se je srečala žena takoj lotila gospodinjstvih poslov. Naenkrat pa je udarila strela v zakonsko srečo. Prišla je policija s seznamom zločincev in dokazala Howarda, da njegova žena ni njegova žena, temveč nevarna sleparka. Žena je morala v zapor in Howard je ostal zopet sam. Mož roči oblasti, da je aretiranica nedolžna in pravi, da bi jo takoj popeljal pred oltar, čim bi jo izpustili.

Divo Alfieri

Poslanec Divo Alfieri, ki je prevzel po Mussolinijevem zetu grofu Ciano važen resor tiska in propagande, je s krepko roko vodil to ministrstvo že med Cianoovo odsotnostjo kot državni podtajnik in za ministra je bil določen že takrat, ko se je mudil Ciano v Abesiniji. Nihče ne pozna tako dobro delikatnega ustroja tega ministrstva, kakor on. Tudi Alfieri je bil novinar kakor Mussolini in stal je v prvih vrstah milanskih fašistov, ko je jel fašizem dvigati glavo.

Njegovo dosedanje delovanje je bilo vsestransko. Organiziral je zelo posrečeno razstavo revolucije, bil je predsednik društva italijanskih pisateljev in založnikov ter državni tajnik v ministrstvu korporacij, kjer je mnogo pripomogel k srečni rešitvi mnogih in zanimivih sindikalnih sporov. Alfieri je visoko inteligenten mož dobre-ga okusa in takta, vseskozi gentleman in seveda zvest tolmáč Mussolinijevе volje. Zato ni čuda, da je bil sprejet na čelu ministrstva tiska tako navdušeno.

Svojevrsne sleparije

Pred kazenskim sodiščem v Londonu se je zagovarjal te dni Thomas Lidowe, obtožen prestopka samomora. Mož je napravil zadnjih 11 letih 57 poskusov samomora in je na ta način dobro živel. Stirikrat je skočil v Temzo, trikrat pa v morje, toda vedno tako, da je že vnaprej vedel, da ga bodo rešili. Devetkrat si je previdno prerezal žile, 31 krat se je zastrupil, najraje z veronalom, toda strupa nikoli ni zavžil toliko, da bi umrl. Pa tudi na druge načine si je segal po življenju. Vsak poskus samomora je napravil na prometnem kraju in med najzivahejšim prometom. poskuse zastrupljenja in rezanja žil v velikih hotelih, polnih bogatih gostov, tako, da se mu ni bilo treba ba; da, bi ga ne rešili. Po rešitvi samomorilnega kandidata se je odigrala vedno ista komedija. Dobri ljudje so ga vpraševali, kaj ga je pogna-lo v obup in mož je v zadregi priznaval, da je kriva denarna stiska. In vedno so mu zbrali dobri ljudje toliko denarja, da je bil za prvo silo pregabljen. Po vsaki posrečeni slepariji se je odpeljal na počit-

nice, da si je odpočil po generalni skušnjaji za smrt. Navadno se je vozil v Pariz in tam je z denarjem lahkovernih ljudi dob-ro živel. Na bridke sodnikove očitke, kako nemoralno je živel, se je zagovarjal, da drugače ni mogel priti do zaslužka.

Stalinov humor

Stalin ima tudi smisel za humor, čeprav je njegov humor za zapadna ušesa težak. Ima pa smisel zanj in v tem se razlikuje od Hitlerja ali Mussolinija. Shaw govori o njegovem globokem smislu za komedijo. Ko je leta 1930. govoril na kongresu komunistične stranke, si je privoščil Buharinovo in Rykovo desničarsko opozicijo, čes, da Buharin ob pogledu na šurka takoj zavoha katastrofo in začne govoriti, da bo Sovjetska Rusija razpadla čez mesec dni. Rykov se v tem pogledu strinja z Buharinom, je nadaljeval Stalin, samo a to razliko, da je v nasprotju z Buharinom prepričan, da bo sovjetska vlada padla ne čez mesec dni, temveč čez en mesec in dva dni.

Na kongresu leta 1934. je govoril o hudeh, ki radi mlajto prazno slamo. Govoril sem z enim takih tovarišev, z visoko spovštovanim tovarišem, toda nepopolnšljivim gozbedčem, ki je znal vsako stvar utopiti v poplavi gozbedzavosti. Govorila sva takole: Jaz: Kako daleč ste s setvijo? On: S setvijo, tovariš Stalin? Mobilizirali smo se. Jaz: Dobro, a kaj potem? On: Lotili smo se tega vprašanja temeljito: Jaz: In kaj potem? On: Se že obraca, tovariš Stalin, kmalu pride preokret. Jaz: Toda zdaj? On: Vidi se nekaj napredka. Jaz: Kako pa je prav za prav s setvijo? On: Zaenkrat še nismo ničesar posejali, tovariš Stalin.

100 letnica siamskih dvojkov

Letos zadnje dni junija bi morali proslaviti stoletnico odkar sta se v Evropi pojavila prva dvojkva. Bilo je v juniju leta 1886 v Parizu, ko je na razstavi ves svet obduoval človek neznanu naravno čudo, dva zraščena človeka. Bila sta Cang in Eng, uboga siamska ribiča, rojena leta 1811. v Siamu, ki so ju prepeljali v Evropo kot razumljivo senzacijo in kurioznost. Po izrednem uspehu v Parizu sta nastopila turnejo po Evropi in zaslužila težke tisočake. Še leta 1888 sta bila največja atrakcija Ingallovega muzeja v Filadelfiji. Govorilo se je celo, da sta se pozneje oženila in da je imel vsak sedem otrok, kar je silno razburjalo ljudi onih časov.

Umrla sta razmeroma zelo stara v blagostanju, ali bolje rečeno v velikem razkošju. Pariz se pripravlja proslaviti te dni kuriozni jubilej stoletnice prvih siamskih dvojkov. Pozneje se je pojavilo še več takih nesrečnežev, ki pa niso več vzbudili v svetu tolikega zanimanja.

Aparat, ki beleži plesne korake

Senzacija hollywoodskih filmskih ateljev so novi aparati, ki točno beležijo število plesnih korakov in pokažejo kolikokrat je plesalka prestopila v minuti. Plesalka, ki se bodo v bodoče potegovala za službo v Hollywoodu, bodo morale najprej pokazati, kaj znajo. Na poskusnem plesu se ne bo presojal samo celoten estetski vtis, temveč se bo tudi strogo kontrolirala virtuoznost plesnega koraka. Pogoji za sprejem v službo je najmanj 250 plesnih korakov v minuti.

Ljudem, ki se ne spoznajo dobro na plesno umetnost, se bo to zdelo mnogo, toda pomisliti moramo, da napravijo nekatere plesalke igrave v minuti 400 ali pa še več plesnih korakov. Tako sta napravila Eleanor Whitney in njen partner Da Pron 500 korakov v minuti in zato sta bila angažirana za velik plesni film.

Kako je Gorki začel

Splošno je znano, da je Maksim Gorki na svoji literarni poti z žilavostjo in vztrajnostjo premagal svoje nedostatke. V uvodu k knjigi »O zgodovini belomorskega preliva« se sam opominja, kako težko mu je bilo, ko je delal prve korake v življenje. Gorki piše: »Znano je, da sem začel jaz kakor tudi zelo mnogi iz današnje mladine delati na literarnem polju kot ne posebno izobražen človek. Minilo je več let, predno sem se pričel, da nisem zmogel drugega dela, nego literarnega in da je literatura moje najljubše delo. moja družabna dolžnost. Od tistega trenutka so mi napočili zelo težki dnevi in noči, ko sem začel okusati »muke besede«, razumevati okornost in neukročnost svojega jezika, čutiti obup nemega, ki razume, kako in kaj je treba reči, pa ne more govoriti pravo, jasno, ne more obdelati težke rude življenjskih izkušenj v izrazite točne oblike. Tudi zdaj imam pogosto težke ure in dneve mučnega občutka svoje tehnične nemoči, nemogućnosti. Kakor vsakemu pravemu pesatelju, kakor mnogim izmed vas, so mi težke izkušnje in muke dane za vse življenje.

Znanstveno vprašanje: Zakaj se podira oporni zid v Ljubljani?

Ljubljana, 27. junija.

Ob Grudnovem nabrežju, tik ob šentakobskem mostu razpada v Ljubljani oporni zid. Zbetoniran je bil šele pred leti, to je podjetje Dukič reguliralo bregove ob Ljubljani in zbetoniralo obrežno zidovje navzgor do čevljarskega mostu. Zid je lani zelo razpokal in nekaj časa je bil zaradi tega celo ustavljen vozni promet na Grudnovem nabrežju, ker so se bali, da bi se zrušilo nabrežje v Ljubljani. Bojazen je bila kolikor toliko upravičena, saj se je nabrežje ob mostu nekoliko sesedlo in težki litoželezni nosilec telefonske napeljave je zdaj za nekaj decimetrov s temeljem vred proti Ljubljani. Zaradi tega so tudi demontirali telefonsko napeljavo. Nastalo je vprašanje, zakaj se podira oporni zid. Odgovor je kratak, kajti ne more se reči kratkoročno, da je bil pre slab beton, odnosno, da delo ni bilo opravljeno solidno.

Ze iz tega lahko sprevdite, kako zamotana je zadeva, da so spomladaj odkrili tik za razpadajočim zidom zamašen starinski kanal ki vodi iz Virantove hiše in ki se je kratkoma iztekal za zidom, dokler se ni zamašil. Ze to je bilo dovolj, da so lahko začeli razmišljati, če ni vseh komedij zakrivala gnojnica, ki bi razjedala beton, namreč učinkovala razkrajalo najh s svojimi kemičnimi lastnostmi. Kdor bi si tedaj upal trdovratno trditi, da se zid podira zaradi nesolidnega dela, bi lahko našel na slabo. In v resnici zadeva ni bila tako enostavna, kajti na drugih krajih je ostal beton nepoškodovan, le tu in tam v bližini razpadajočega betona je bil nekoliko razpokan. Težko je ugotoviti po letih, ali je bila betonska masenica dobra ali ne in ali je bila serija cementa slaba ali pa ni bil dovolj

dober gramoz. To so pa važna vprašanja, kajti če bo dokazano, da je bil slab beton, če cement ni bil primestan v pravilnem razmerju, bo moralo podjetje na svoje stroške popraviti zid, odnosno zbetonirati novega. Spomladi so tudi na več krajih izsekali iz opornega zidovja kocke, ki so jih dali v preizkušnjo v zavod za preizkušnje gradiva na tehniški fakulteti, da bi ugotovili, če ima beton predpisano trdnost. Samo po sebi se razume, da beton, ki so ga izsekali niti, saj se krši pod prsti. Toda pravo iz razpadajočega zidu, ni imel zadostne trdnostno vprašanje si zastavljajo šele zdaj. S preizkušanjem betona na univerzi zadeva še ni bila spravljena z dnevnega reda. Zdjaj zopet kopljejo za razpadajočim zidom, in sicer zato, da pridejo do talne vode. Podjetje namreč trdi, da talna voda ni čista za zidovjem ter da je onesnažena s fekalijami in zaradi tega razkrajja beton. Zato bodo na univerzi kemično preiskali še vodo.

Zdjaj gre torej za to, da se izkaže, ali je bil slab beton že od začetka in je zidovje začelo razpadati zaradi tega ali je pa bil beton dober, a je škodljivo vplivala nanj talna voda. Na razpokanem zidu lahko vidite sledove vode, ki se cedi skozi razpoke. Sledovi so še tem bolj očitni, ker voda v resnici ne pronica skozi beton povsem čista, pač zato, ker pronica skozi razne zemeljske plasti. Verjetno je, da je med to vodo tudi nekaj gnojnice. Vendar je vprašanje, ali vpliva res sama voda tako razkrajalo na beton, kakor se kaže razkroj. In to mora odločiti znanost. Ze iz tega vidimo, da so z Ljubljani v zvezi tudi mnogi vprašanja resni problemi, še težji od onih, ki jih rešujejo Ljubljanci na bregovih znamenite reke.

Članstvu, naraščaju in deci sokolske župe Kranj

Pred 22. župnim zletom, 5. julija v Škofji Loki.

Naše skupne prireditve, predvsem župni zlet, ki se vsako leto enkrat, morajo biti splošna manifestacija sokolske misli, ki naj jasno izpriča v vsakem pogledu našo voljo in naše veselje do ne, sebičnega dela in trdnost v razmah in polet naših sil. Da čim boljše in jaenejše izpričamo vse to, je potrebno, da ob takih prilikah sodelujemo vsi, da se zgrnejo v določene kraje naše vrste iz vseh sokolskih gnezd, ter nas kot celoto povežejo v eno dušo in eno srce. Kdor čuti na takih prireditvah del svoje moralne odgovornosti, temu ne bo težko, da se na dan župnega zleta žrtvuje skupnosti in pohiti na zbor, da obogati celoto in utrdi sebe. Tako zbrani, bomo koreninam našega pokreta vili novih življenjskih sokov, da počez, najo veje in poganjke širok naše lepe Gorenske. Kar je zbor Sokolov in Sokolice vsi 5. julija na zbor v Škofjo Loko, da pregledamo naše vrste. Naj ne ostane doma niti en slavnostni krog, pokažimo javnosti in sebi, da so ostale naše vrste od zadnjega zbora neokrnjene in da so nas prestane preizkušnje le še bolj utrdile v veri, da ukoreninjena sokolska zavest tvorj nerazrušljiv most preko vseh mogočih ovir in težk . . . da si nasprotno sokolski ideja sicer postopoma, toda prevladno pridobiva iz dneva v dan novih simpatij. Priprani, da živi v nas vseh globoka vera in trdna prepričanje, da ste na pravi poti in se zavedate, da s svojim delom vršite apostolstvo v pogledu nacionalnega prebujenja in prerodenja našega naroda, vas bratje in sestre, naraščaj in deca vabimo, in pozivamo, na župni zlet v Škofjo Loko, župno načelnistvo.

Zlet dravinjskega sokolskega okrožja

Prvič se je v nedeljo po 6. letih obstoja poljanskega Sokola zgodilo, da se je na njegovem teritoriju vršil okrožni zlet. Ni čuda, da se je ta dan sešlo v centru Dravinjske doline lepo število rdečih sokolskih srajc. Ob vznosu zelenega Boča so že v jutranjih urah in potem ves dan v znak svečanega razpoloženja v presledkih grmel možnarji. Višek navdušenja pa je bil ob prihodu dopoldanskega mariborskega vlaka, ko je prisel med drugimi gosti vod vojakov, ki je dal povorki, ki se je takoj nato razvila proti telovadišču, še posebno slovesno lice. Pri kolodvoru se je zbralo veliko število ljudstva, ki je z vojski, Sokoli in godbo krenilo na sportni prostor, kjer se je kmalu pričela javna telovadba, na kateri smo videli nastopati vse oddelke. Vse točke sporeda so bile navdušeno sprejete. V naslednjem nekoliko stvarne, strokovne ocene, kar se tiče nastopajočih in pomanjkljivosti njihovih krojov.

Pred začetkom telovadbe so prikorakali na telovadišče vsi oddelki; na drog je bila dvignjena državna zastava, nakar je godba zaigrala državno himno. Takoj nato se je pričel nastop, ki je pod vodstvom brata okrožnega načelnika in sestre okrožne načelnice (Nardin, Jerebova) v splošnem prav dobro izpadel. Otvorila ga je moška in ženska deca (78) s prav skladno izvedenimi prostimi vajami. Ženski naraščaj (28) je izvajal vaje lepo vendar je tudi pazil na krog, ik ni bil povsod točen. Moški naraščaj (29) je podal vaje prav zadovoljivo, a krojji, ki so bili baš tu posebno nedostatni (črne nogavice dokolenke, čevlji), so pokvarili ves vtis. Skupine dece so bile zelo lepe, žal po številu (15) premajhne. Orodna telovadba je bila na višini, videli smo prav lepe vaje. Spremljajoče raznoterosti so se izvršile predčasno, kar pa ni bilo umestno. Vaje članic (16) najlepše izvedene so zelo ugajale občinstvu, a čevlji, tudi sandale naj v bodoče odpadejo. Članske vaje (19) so bile slabo podane.

Po nastopu so ponovno prikorakali vsi oddelki na telovadišče. Sledil je pozdravni govor podarstosa poljanskega Sokola br. Koviča Ivana, ki je posebno pozdravil narodno vojsko, brate in sestre iz Sl. Bistrice z njihovimi četami, ki so letos prikrat oficijelno sodelovali v tem okrožju, kamor po novi pregrupaciji pripadajo in dalje župnega zastopnika br. Janka Pirea iz Maribora. Po trikratnem »Zdravo« vzklikih, ki so veljali našemu mlademu kralju Sokolu — Nj. Vel. Petru II. je godba zaigrala državno himno. Sklepnaj govor je imel za njim župni

delegat, ki je bodril Sokole k vztrajnemu delu, v dosegu čim večjih uspehov na področju telovadnega kot prosvetnega sokolskega dela v blagor in dobrobit naroda in države.

Vse tehnični del prireditve je potekel v najlepšem solčanem vremenu. Pri veseljenem delu, je prvna malo ponagajalo vreme, pozneje pa se je nad Bočem zopet zjasnilo in prireditve se je nato v vselem bratskem razpoloženju nemoteno nadaljevala. Tako lahko rečemo, da je nedeljski okrožni zlet v Poljčanah v vsem prav lepo uspel . . .

Srebrni jubilej štepanjskega Sokola

Sokolsko društvo Ljubljana — Štepanja vas, ustanovljeno v burnih letih 1911, praznuje letos svoj srebrni jubilej. Kdor pozna razmere, v katerih je živel nacionalni živelj v dobi avstrijske samovlade, ta ve ceniti delo, ki ga je opravil štepanjski Sokol v 25 letih. Uprava društva je zato sklenila, da bo ta pomembni jubilej proslavila kar najbolj svečano. V društvu se dela marljivo, vsi odseki imajo polne roke dela, zlati pa telovadeče članstvo, naraščaj in deca se z največjo vnemo pripravljajo na svoj praznik. Pa še drug jubilej praznuje štepanjski Sokol, namreč 10 letnico, odkar je razvil svoj prapor, pod čigar okriljem se zbira jugoslovenska mladina, prežeta pravega Tyrševega duha.

Kot uvod v jubilejne svečanosti priredi drevi ob 21. štepanjski Sokol podoknico kumici prapora s. Ivanki Kregarjevi s sodelovanjem marljivega pevskega zbora »Sava«. V ponedeljek 29. t. m. bo ob 11. v sokolski dvorani slavnostni občni zbor, na katerega je bratsko vabljeno sokolsko članstvo in Sokolu naklonjeno občinstvo. Iskreno pa so vabljene na občni zbor tudi zastopniki bratske župe in ostalih sokolskih društev. Glavni zletni dan pa bo 5. julija t. l. na praznik blagovestnikov sv. Cirila in Metoda. Ves dan bo posvečen sokolskemu delu in spominu pokojnih bratov in sester. Ob 8. bodo na letnem telovadišču skušnje, ob 11. žalna spominška svečanost na pokopališču v Štepanji vasi. Pri svečanem obredu bosta sodelovala godba Sokola I. Tabor in pevsko društvo »Sava«. Ob 14. bo krenila izpred Mestnega doma sokolska povorka s konjenico na čelu v Štepanjo vas, kjer bo pri br. Antonu Novaku sprejem, nato odhod po vasi. Ob 16. bo javna telovadba vseh telovadnih oddelkov. Nato zabava s plesom itd.

Vse bratske edinice Ljubljane in okolice se danes opozarjamo na ta jubilej ter jih bratsko vabimo k sodelovanju, prav tako pa je iskreno vabljeno tudi občinstvo, da z velikim obiskom pokaže svoje priznanje 25 letnemu neumornemu in požrtvovalnemu delu štepanjskega Sokola. Zdravo!

I. mladinske tekme M. S. O. v št. Rupertu

Kakor smo že poročali, so bile ob priliki V. okr. zleta M. S. O. in otvoritvi Sokolskega doma v št. Rupertu tudi I. okr. mladinske tekme, ki si jih je udeležilo 18 moških dece. 20 ženske dece. 38 moškega naraščaja in 13 ženskega naraščaja, skupaj 89 tekmujoče mladine. Tekmovala je mladina iz vseh edinic M. S. O. razen iz Trebnjega in Mirne. Kot tekmovalne panoge so bile poleg prostih vaj še tek na 100 in 60 m, skoki v višino in daljino ter tekmovalna igra z žogo. Rezultati teh tekem pa so bili v glavnem sledeči: I. moška deca: 1. vrsta St. Janž z 88,25%, 2. Zužemberk z 78,25 odstot. 3. Mokronog z 69%. Kot prvak posameznik je dosegel br. Berjak Bogo iz St. Janža 91,6%. II. ženska deca: 1. mesto Zužemberk z 97,54%. 2. St. Janž z 95%. 3. Mokronog z 94,45%. Prvakinja med posameznicami je S. Dolenc Zora iz Mokronoga z 100%. III. ženski naraščaj: Kot posameznica je prvna s. Renko Marija iz Mokronoga z 93,3%. IV. Moški naraščaj: 1. St. Janž z 75,08%. 2. Mokronog z 69,4%. 3. St. Rupert: 59%. 4. Zužemberk: 54,2% in 5. St. Lovrenc z 50,8%. Kot prvak v okrožju je dosegel br. Ivan Lavrič iz Zužemberka 90,5 odstotkov. Pri nato sledečih tekmovalnih izraž moškega naraščaja in oboje dece so bili rezultati naslednji: I. Moška deca: Zužemberk: Mokronog 3 : 4 za Zužemberk; St. Janž : Zužemberk 3 : 3, neodločna igra. II. ženska deca: St. Janž z Zužemberk 7 : 5 za Zužemberk, Mokronog : Zužemberk 8 : 7, zmagala je vrsta iz Zužemberka. III. Moški naraščaj: Mokronog : St. Janž 0 : 1 za St. Janž; St. Rupert : St. Lovrenc 5 : 0 za St. Rupert; finalna tekma St. Rupert : St. Janž 0 : 1, zmagala vrsta iz St. Janža.

S temi prvimi mladinskimi tekmami v okrožju in župi amo pristopili k važnemu delu mladinske sokolske vzgoje in prepričani amo, da bodo uspehi vsako leto lepši, pa tudi vrste tekmujoče mladine vedno večje.

Uprava Sokola Ljubljana-Vič poziva vse svoje člane in naraščaj, da se jutri udeležijo slavnosti razvitja dobrovoljskega prapora. Zbirališče članov v kroju, naraščaja v kroju ter članov in naraščaja v civilni obleki je jutri ob 9. v Sokolskem domu. Bratje in naraščaj udeležite se slavlja v čim večjem številu.

Sokol Ljubljana IV. poziva svoje članstvo in naraščaj, da se polnostevilno udeležijo jutrišnjega slavlja vojnih dobrovoljcev v kroju. Zbirališče ob pol 10. na Dolenskem mostu. Zdravo! Starosta.

Radioprogram

Nedelja, 28. junija
8: Prenos slavnostne službe Ložje iz mariborske stolnice. — 9:30: Napoved časa, poročila, spored. — 9:45: Jugoslovenska glasba (radijski orkester). — 11: Razvite prapora zveze dobrovoljcev in prenos spominške svečanosti izpred mestne hiše. — 12: Čas, spored, obvestila. — 12:20: Kar imamo, to vam damo! (plošče po željah). — 13:15: Koncert Akademskega pevskega kvinteta. — 17: Kmet, predavanje; O smotrenem zatiranju tuberkuloze pri goveji živini (g. dr. Kočjan Leon). — 17:20: Koncert radijskega orkestra. — 18:20: Otroška ura; Miki miška, Mikec mož. — 19: Čas, poročila, spored, obvestila. — 19:30: Nac. ura. — 19:50: Orgelski koncert (plošče). — 20: Prenos Sattnerjevega oratorija »Vnebovzletec za soli zbor in orkester iz Maribora. Izvajajo g. Pavla Lovsetova in Zivka Nogat Neralič. Slovensko pevsko dr. Maribor in vojaška godba. Dirigent; Janez Ev. Gasparič. V odmoru; Čas, poročila, spored. Po končanem sporedu reproducirane koncertne optetne glasbe.

Ponedeljek, 29. junija
9: Uvod (plošče). — 9:15: Reportaža in prenos slovesne službe božje ter slovesnega govora prof. Sušnika Franca z Glavnega trga v Mariboru. — 11: Koncert slovenske glasbe (radijski orkester). — 12: Čas, spored, obvestila. — 12:30: Prenos iz Maribora: Izročitev podpisov za beatifikacijo A. M. Slovska škofu g. dr. Ivanu Tomažiču. — 13: Beethoven: Koralna simfonija No 9 v d-molu, Izvajajo: londonski simf. orkester (plošče). — Od 14. do 17. ure je oddaja prekinjena. — 17: Kmet, predavanje; Pleveli in škodljiva zelišča ter njih zatiranje (g. inž. Kotlovec). — 17:20: Veselo popoldne narodnih domačin iz drugih znanih pevcev. — 19: Čas, poročila, spored, obvestila. — 19:30: Nac. ura. — 19:50: Za zabavo in ples (plošče). — 20:15: Na harmoniko igra g. Pilihi Rudolf. — 21: Prenos iz Subotice: Slavnostna akademija o priliki sokolskega zleta. V odmoru; Čas, vreme, poročila, spored.

Torek, 30. junija
12: Ob modrih vodah havajskih (plošče). — 12:45: Vreme, poročila. — 13: Čas, spored, obvestila. — 13:15: Kmečka glasba — kmečki ples. — 14: Vreme, borza. — 19: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila. — 19:30: Nac. ura; Dmitar Hvaranin, borec za svobodo Balkana (dr. Grga Novak). — 19:50: Slovenski vokalni kvintet (plošče). — 20: Prenos opere iz Zagreba v 4. odmoru: Glasbeno predavanje (g. Vilko Ukmar), v II. odmoru; Vreme, čas, poročila, spored.

Sreda, 1. julija
12: Pevske jazz-skupine (plošče). — 12:45: Vreme, poročila. — 13: Čas, spored, obvestila. — 13:15: Radijski orkester. — 14: Vreme, borza. — 19: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila. — 19:30: Nac. ura. — 19:50: Mladinska ura: Na izlet — kam in kako! (Pomenek ljubljanskih skavtov). — 20:10: Umetnostni spomeniki v Ljubljani (g. msgr. Viktor Steska). — 20:30: Operni spevi in dueti. Pojeta gđ. Zvonimira Zupčevića in g. Colazio s spremljevanjem radijskega orkestra). — 21:15: Koncert radijskega orkestra. — 22: Čas, vreme, poročila, spored. — 22:20: Podoknice v pesmi in glasbi (plošče).

Četrtek, 2. julija
12: Glasbeni utrinki s slovenskega severa (plošče). — 12:45: Vreme, poročila. — 13: Čas, spored, obvestila. — 13:15: Vse mogoče, kar kdo hoče! (plošče po željah). — 14: Vreme, borza. — 19: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila. — 19:30: Nac. ura. — 19:50: Pesnice s kitaro (gg. Jože Pengov in Fran Milčinski). — 20:10: Slovensčina za Slovence (g. dr. Rudolf Kolarič). — 20:30: Naši najmlajši konservatoristi. — 22: Čas, vreme, poročila, spored. — 22:20: Koncertni plesi (radijski orkester).

SANKCIJE
Mati hčeri: Če ga vzameš, ne prestopim nikoli tvojega praga.
Hči: To bi morala povedati njemu, potem bi se vsaj hitreje oddelil.

Sokolstvo

Sokolski jubilej Franca Dolenca

Škofja Loka, 26. junija.

Škofjeloški Sokol se pripravljajo na jubilejne dneve, na praznik, ki bo tem lepši, ker bo obenem proslavil jubilej enega svojih najzaslužnejših članov soustanoviteljev in neumornih delavcev br. Franca Dolenca. Njegovo ime je tako tesno po vezano z razvojem društva od ustanovitve do danes, da si brez njega Škofjeloškega Sokola niti misliti ni mogoče. Naš Sokol je imel prvo telovadno streho pod njegovim kozolecem. Stenariji so bili pozneje zatočišče sokolskih rdečih srajc, seveda zopet pod Dolencovo streho. In končno je na njegovo pobudo in z njegovo požrtvovalnostjo zrasel na Mestnem trgu ponos Sokolski dom, zgrajen v sokolski zavod, nosil in ljubezni do Tyrševe ideje. Dom je bil svečano otvorjen leta 1922.

Franca Dolenc st. je bil društvo 14 let podstarosta, zdaj je pa že 16 let starosta. Vedno poln novih idej in pobud je vodil društvo z ljubljazno in nesebičnostjo,

lakšno najdemo le v pravnem sokolskem arcu. Njegovo plodonosno delovanje se pa ni omejilo samo na naše društvo. Njegove ideje so obrodile bogate sadove tudi drugod, kjer širi Sokol svoje poslanstvo med ljudstvo. Br. Dolencu ki praznuje ob 30. društveni obletnici tudi 30 letnico sokolskega delovanja v škofjeloškem Sokolu, želi vsa sokolska družina od srca, da bi mu usoda naklonila še mnogo let v zdravju, sreči in zadovoljstvu.

Odhod naših Sokolov v Subotico

Ljubljana, 27. julija.
Dasi IV. pokrajinski zlet SSKJ v Subotici ni obvezen za župe dravske banovine, vamen za župo Maribor, vendar se ga bo udeležilo lepo število naših Sokolov in Sokolic. Tekmovalci in tekmovalke so se odpeljali na tekme že v sredo, snoči je odpotoval na pevске tekme moški in mešani pevski zbor radovljiškega Sokola, davi pa se je odpeljalo s posebnim sokolskim vlakom iz žup Ljubljana in Kranj okrog 400 članstva.

Na glavnem kolodvoru je bilo kljub deževnemu vremenu prav veselo razpoloženje. K slovesu se je zbralo dokaj prijateljev naših Sokolov, med njimi starosta Ljubljanskega Sokola br. Kajzelj. Vodstvo ljubljanske župe imajo br. starosta dr. Pipenbacher in načelnik Smole, kranjske župe pa br. Potušek in s. Ažnanova.

Naši Sokoli so poneli seboj 6 praporov, med njimi seveda tudi kraljeva pred kratkim razviti župni prapor in prapor Ljubljanskega Sokola. Železniška uprava je dala na razpolago prav udobne vagonce, tako, da bo potovanje v Subotico, kamor bodo prispele naši Sokoli danes popoldne okrog 17. prav udobno. Zelimo bratom in sestram na zletu obilo uspehov in prijetno bivanje na naši severni meji ter prav tako srečen povratek domov.

Zlet bo veličastna manifestacija sokolske misli. Udeležba bo ogromna, mimo jugoslovenskega sokolstva, se udeležijo zleta okrog 600 češkoslovaških Sokolov, večja deputacija poljskega sokolstva, 500 ruskih Sokolov in nad 2.000 bolgarskih Junakov. Po poročilih zletnega odbora bo zbranih v Subotici nad 25.000 sokolstva.

bil tam sobo. Zelo veselo, satirično in izborno prikazuje senčne strani našega življenja.

Torej naravnost a parnika sem ja ubral v hotel.
Glavni vratar se mi zareži v obraz in pravi: Ne, veste, nad občinstvom naših dni kar strmim. Čim prispe parnik, pridre vsi naravnost k nam. Naravnost k nam, vam pravim. Kakor, da bi imeli tu skladišče sob.

Ze sem hotel oditi, pa je vratarjev namestnik tiho vzdihnil, rekoč:
— Hm... veste... S temi sobami je res križ. Nikjer ne dobite sobe. Seveda, pri nas bi se že dalo kaj dobiti... Pomenite se še kakor se spodobi z glavnim vratarjem... No, saj me razumete... Rad ima...

— Vrag vas vzemi, — pravim, — le kako si drznete... Glavni vratar pravi izza svojega puita čez mojo glavo svoje-mu namestniku:
— Strmim, Fjedor Mihajlovič. Kje ste pa videli pri nas prazno sobo? Kaj vam pride na misel? Sicer imamo res še eno sobo, toda brez ključa. Če hočete, jo lahko dobite.

Jaz pa pravim:
— Dobro, dovoljo mene je lahko tudi brez ključa.
— Ah, vi nočete ključa? — pravi glavni vratar, — potem je pa vse v re-

du. Toda pri nas se na debelo krađe. Ljudje krađejo kakor srake. Ukrađejo vam če treba celo zaveso, potem imate pa sitnosti a tem.
Jaz pa pravim:
— V najslabšem primeru sploh ne bom zapustil sobe. Samo notri me pustite. Guganje na morju me je zelo prevzelo, komaj se držim na nogah.
— Dobro, — pravi glavni vratar. — Pa jo imejte. Opozarjam vas samo: ključ je nam nekdo odnesel in soba je zaklenjena. Vi ste najbrž mislili, da je narobe — soba da je odprta in da se je nam ključ izgubil.
— Norčujete se, — pravim, — kaj bi pa počel s sobo, kamor ne morem?
Vratarjev namestnik je stopil k meni in me prijel za roko, rekoč:
— Jaz pa vem za izhod...
Dam mu tri rublje.
— Hvala, — pravi, — če hočete skočim na dvorišče. Tam dela naš ključavničar. Mogoč bi odpreti vašo sobo z vitrihom.
Pride torej ključavničar.
— Da, — pravi, — seveda, nepotrebno razburjanje, to je malenkost. Odpreti vrata je zame igrača. Toda, — pravi, — hoditi v najvišje nadstropje ni na pomena. Jaz, pravi, računam vsako uro svojega časa dovoljno za vašto.
Dam ključavničarju pet rubljev. Od-

pre z vitrihom vrata in pravi v prijateljskemu tonu:
— Da, seveda, malenkost. Brez ključa stanovati ni prijetno. Saj boste vendar hodili ven — malo prigriznit ali pit k studencu, a tako vam ne preostaja drugo nego sedeti, sedeti kakor štor v sobi.

— Prav pravite, — pravim, — toda kaj hočemo? Mar naj koga najamem?
— No, to bi bilo predrago — pravi on. — Kaj bi pa rekli, če bi vam poiskal takole za osem rubljev v tej stari šari prikladen ključek?

In ključek je bil kmalu najden. Zdjaj ležim na postelji kakor baron. Poslušam gramofon iz sosedne sobe. Isprehajam se sem in tja. In s svojim ključem se čutim enakovrednega svojim sosedom.

Zvečer grem na promenado in glavni vratar mi pravi:
— Veste, s tem ključem smo vam zmešali glavo. Mislili amo, da se je izgubil, v resnici pa visi tu na drugem žebličku.

— To se je posrečilo, — pravim, soba stane šest rubljev, stroškov imam pa šestnajst rubljev.

— Kako to šestnajst, kako to da ne osem? — vpraša vratar.
— Seveda šestnajst. Vašemu namestniku tri, ključavničarju pet, za ključ pa osem.

— Za kateri ključ?
— No, za tega-le, — pravim, — ki mi ga je našel ključavničar.

— Oprostite, — pravi vratar, — ta cigan je vam menda prodal naš ključ.
— Zares, — pravi, — tako je. Tu je visel, a zdaj ga ni več. No, le počakaj, jaz ti že pokazem!

— Če se ne motim, imate tu obrabljene karte, — mu pravim. Glavni vratar godrnja nekaj o majhnih dohodkih in podobno, potem pa resignirano zamahne z roko in se obrne k novemu gostu.

In kmalu slišim, kako mu pravi:
— Dobro, dobro, sobica bi se že našla pri nas, toda brez ključa.

Kmalu sem zapustil hotel. Za vozni listek sem plačal sedemdeset rubljev, izdatkov sem pa imel najmanj sto rubljev. Tako se ne da živeti.

V svojem namirnem življenju se je naučil avtor enajstih poklicev.

Za najslabšega se je izkazal poklic humorističnega pisatelja. Ne, nihče se ne osira na razmere. Vsi so brezobzirni. Vsak bi se rad smejal, zabaval in čital kaj veselega. Vsak zahteva — piši veselejše.

Morda se je pa avtor že zresnil. Morda mu ni več v prvi vrsti do smeha. Morda se mu niti ta nedolžni dogodek s hotelsko sobo ne zdi smešen.

Mihail Zoščenko: Humor s solnčne obale

Često me vprašujejo: — Zakaj pa zdaj ne napišete nobene humoristične povesti? Veste, vse to je lepo in dobro — znanstvene razprave in operete, toda radi bi čitali tudi kaj smešnega, veselega. Mar nam manjka negativnih pojavov ki bi jih bilo treba ožigosati?

Prav pravijo. Zakaj trlatim čas, vražja strela! Vsi so se zopet lotili pisateljavanja, samo jaz ostajam s svojim humorjem na zapeku. Mojim kolegom se menda zopet dobro godi. A za smeh imamo tudi marsikaj. In pero še ni zarjavelo in roka tudi ne otrpnila.

Lotimo se torej zopet svoje obrti. Odpiram torej svojo beležnico. Kaj je tu posebno smešnega?

Tu je nekaj o tramvaju. Tu o obedih. Ali pa tu, kako sem hodil dve leti v državno založništvo po denar, pa ga nisem dobil.

Vseskozi izbrana vesela snov, čeprav, kakor se govori zdaj zaničljivo — malo-meščanska.

No dobro, pa vzemimo nekaj malo-meščanskega, če že mora tako biti. Vzemimo enostavno snovco: kako sem se peljal na solnčni jug in kako sem do-

MALI OGLASI

beseda 0.50 para, davek Dir 3.—, beseda 1 Din, davek 3 Din.

Za pismene odgovore glede malih oglasov je treba priložiti znamko. — Popustov za male oglase ne priznamo.

RAZNO
Beseda 50 par davek 3.- Din
Najmanjši znesek 8 Din

ELEKTRICNE INSTALACIJE
za luč, moč, signale in vsa v stroko spadajoča popravila Vam izvrši solidno

Ivan Mihelčič
elektrotehnično podjetje
Ljubljana,

Borstnikov trg 1., tel. 27-04.
/35 R

VSA LETNA OBLACILA
lister, buret, kaša v odlični izdelavi dobite poceni pri Preškerju, Sv. Petra cesta 14.
- 6-R

50 par entlanje
zšuriranje vezanje zaves, perila, monogramov gumbic Velika zaloga perja a 6.75 Din
Julijanac, Gosposvetska 12.
1/1

Priloga se
KOŠAK IVAN
slikar in peskar
Ljubljana
GORUPOVA ULICA 4.

REMOŽEN zakonski par brez otrok, vzame na dosmrtno oskrbo starejši zakonski par ali posamezne osebe s 70 do 100.000 Din golovine ali knjižico. Takojšnje ponudbe na upravo lista pod »Tabulacijae 1883

V 10 minutah najfinejšo marmelado

iz **ČREŠENJ** **ORDEČEGA GROZDIČJA** **MALIN** **MARELIC** **SLIV**

In iz vseh drugih vrst sadja

Z Opekta varčujete tudi s sladkorjem!
Kajti na primer **brez Opekta**
dobite iz 2 kg sadja in 1½ kg sladkorja samo 2¼ kg marmelade.

z Opekta
pa iz 2 kg sadja in 2 kg sladkorja oca 4 kg marmelade.

z OPEKTA

VSE POTREBNE INFORMACIJE PRI DR. OETKER - MARIBOR

Iz Škofje Loke
— Ob razvitu dobrovoljskega prapora. Ljubljana se pripravlja da na čim svečanejši način izkaže svojo hvaležnost in solidarnost pokretu dobrovoljcev, ki so z orožjem v roki gradili svetlo bodočnost jugoslovenskega naroda. V nedeljo dopoldne razvijajo svoj prapor, simbol tistih stremiljenj in idej, ki morajo biti vsakemu državljanu svete. Škofjelocane vabimo, da temu slavlju naših vrljih junakov z vseh front svetovne vojne v čim častnejšem številu prisostvujejo bodisi v kroju ali v civilu. Vsak kdor ima možnost naj pohiti v nedeljo na praznik naših dobrovoljcev v Ljubljano.

Iz Zagorja
— Rudnik si je ogledala skupina 18 absolventov državne rudarske šole iz Celja pod vodstvom zavodnega ravnatelja inž. Ferjančiča in prof. inž. Rudolfa. Ogledali so si Kotredžki obrat, ki ga je razkazal obratovodja inž. Jože Mastnak po prehodnem predavanju ravnatelja TPD. inž. Vitolda Biskupskega. Po ogledu so bili ekskurzisti gostje pogostenci v rudniški restavraciji.
— Razstava pomladnega sadja bo dne 28. in 29. t. m. v Litiji, na kar opozarjamo našo javnost posebno pa okoliške gospodarje, ki naj ne zamude poučne priloge.

ke. Poslušajte se nedeljskih polovčnih kart!
— Cenejša pšenična moka in sicer po 2,10 dinarja kilogram je na razpolago ubožnejšim slojem v Ljudski gospodarski zadrugi v poslovalnici, v Spl. šnem konzumnem društvu Posavje v Zagorju in na Lokah. Na Izlakah pa jo prdaja Kmetijska zadruga.
— Vidovdan-ki kresovi bodo zagoreli po bližnjih gričih v soboto. Prižgali jih bodo Narodna odbrana, Sokol, Strelska družina, nacionalni železničarji itd.
— Prememba posesti Mesar g. Barlič je kupil zapuščeno umrlega Roberta Rančigaja v Toplicah.

'z Litije
— Kresovanje. Na kresni večer je zago-relo v naši dolini kakih 12 kresov, ponekod pa so spuščali tudi rakete. Druga leta so bila kresovanja vse bolj živahna: s petjem, vriskanjem in harmoniko.
— Na Sv. Gori bo gorel kres, Drevi zagori na Sv. Gori pri Litiji velik kres, ki ga bodo žgali člani naše SPD. Kres bo prižgan v počaščenje spomina padlih dobrovoljcev, ki so dali življenje za svobodo Jugoslavije. Vse planince vabimo ta večer k proslavi na Sv. Goro.

Kupujte domače blago!

10 TISOČ DIN za dober patent, iščem izdelava. Ponudbe na upravo lista pod »10.000« 1880

POSJILO 100.000 dinarjev z 10% obresti za dobo treh let. Lahko vključba na lepo posest. o na periferiji Ljubljane. Takojšnje ponudbe na upravo lista pod »Sigurno naložen denar« 1884

SAMOSTOJEN gospod išče hramo z vso oskrbo za 25 Din dnevno. Ponudbe prosi na upravo pod značko »Kakor doma« 1903

VINA
Najboljša dolenska in štajerska oči gostilna Briški Ježica, Burgunder ltr. 12 Din
Kizling ltr. 10 Din
Cviček ltr. 10 Din
»rma pri odjemu 5 ltr. 7 Din
Tudi kopaleci pridejo na svoj račun, ker dobijo vrček piva za Din. Dnevno topla in mrzla jedila. Se priporoča Briški. 1885

KOMPLETNA penzija za 40 Din na dan v gostilni Briški Ježica. Vrt in kopalnica na razpolago. 2 minuti do savskega kopališča. Informacije v gostilni Briški Ježica pri Ljubljani. 1886

GOSTILNA Meneinger Sv. Petra 43 priporoča izvrstna dolensko štajerska in dalmatinska vina. Dnevno sveže pivo v vrčih. Prijazen senčnat vrt. Nizke cene. 1887

KLAVIR in francosčino poučevam tudi med šolskimi počitnicami. Aneta Poločnik, diplomirana v Parizu. Cena zmerna. Večletna učna praksa. Beethova ulica 15, visoko prilije v sredi. 1888

KUPIM
Beseda 50 par. davek 3.- Din
Najmanjši znesek 8 Din

BREHMS TIERLEBEN, malo izdajo. kupim. Ponudbe pod »Ornitolog« na upravo. 1810

STANOVANJA
Beseda 50 par. davek 3.- Din
Najmanjši znesek 8 Din

STANOVANJE soba in kuhinja se odda. Glince cesta VII. št. 2 1902

OPREMLJENO SOBO z dvema posteljama, s posebnim vhodom in elektriko takoj oddam na Sv. Petra cesti 43. desno. 1889

Pšenica zori

RASTI OJ RASTI NAM ZLATA PŠENICA,
BOZA NAJ SOLNCE TE, UMIVA ROSICA,
DA BOS SĽA V KLASJE, NAM ZRNJE RODILA,
Z NJIM NAS OB VSAKI POTREBI REDILA

MOKO, KI ZMLELI JO BODO NA MLINE,
BOMO PREDELALI V SLADKE »JAJNINE«,
KODOR NE POZNA SE IZBORNIH »JAJNIN«,
TA SE NE VE, KAJ JE VISEK DOBRIN

ZAHVALA

Podpisanec se najtopleje zahvaljujem g. dr. Aleksiju Novoselskiju, banovinskemu zdravniku v Kranju, ki mi je s svojim trudom in spretnostjo že dvakrat rešil življenje, in sicer v l. 1934 in letos v preteklem mesecu, ko sta po posvetu z g. dr. J. Bežkom iz Kranja vse potrebno ukrenila za izlecenje bolezni, ki je bila radi srečne hibe in potem nastale pljučnice, smrtno opasna.

PRIMSKOVO, dne 23. junija 1936.

Zirkelbach Viljem,
šolski upravitelj.

NIZKE CENE
dvokoles, otroških-igradnih-invalidskih vozicikov,
prevoznih tricikljev, šivalnih strojev. Cenik franco. »TRIBUNA« F. RATJEL, LJUBLJANA, Karlovska cca Podružnica Maribor, Aleksandrova cesta št. 26.

DANES in JUTRI ob 6. uri popoldne
pečen prašiček in janček na ražnju,
čevapčiči in ražnjiči ter prvovrstna dalmatinska vina po najnižjih cenah. Se priporočata

Brata Vestič
Restavracija „LLOYD“

VINOTOC
„ROTOVŽ“
(pri Magistratu)
priporoča fina dalmatinska vina in to:

Belo	Din 10.—	čez ulico	9.—
Kuč črno	Din 10.—	čez ulico	9.—
Opolo	Din 10.—	čez ulico	9.—
Dingač	Din 12.—	čez ulico	11.—
Prošek	Din 26.—	čez ulico	24.—

Izbrana mrzla jedila vedno na razpolago. — Ruski biljard.
Se priporoča

STANE.

Občina Ljubljana
Mestni pogrebni zavod

F

Danes zjutraj je nenadoma preminul naš ljubljani sin, brat in nečak, gospod

DR. JOSIP FON,
MESTNI ZDRAVNIK.

Pogreb bo v ponedeljek, dne 29. junija 1936, ob pol 3. uri popoldne, od doma žalosti, Zrinjskega cesta 5, na pokopališče k Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 27. junija 1936.

Zalujoči rodbini: **FON — KRAJEC.**

NAZNANILO.

P. T. občinstvu javljamo, da smo poleg tapetniskih izdelkov uvedli tudi pohištvo in sicer SPALNICE 1.700 Din, KUHINJE 750 Din, dalje OTOMANE 430, MADRACE 180 Din, KAUCE 1.300.— Din dalje.

V zalogi imamo zlojzive postelje, mreže, peresnice i. t. d. — Naročila izvršujemo po lastnih načrtih solidno in po konkurenčnih cenah.

F. SAJOVIC,
Stari trg št. 6.

VRTNI KONCERT
Danes in jutri priredi
gostilna DERENDA
RIMSKA CESTA št. 4.

Prvovrstni dolenski cvček, izborna kuhinja, solidna postrežba, Vstop prost! nizke cene. Vljudno vabljeni!

KOSILO: zak. juha, gov. meso s prikuho Din 4.—, zak. juha, pečenka ali močnata Din 6.—, 8.—
VEČERJA: Golaž, vampi, jetra, rižot, žganci 2.50, 3.—, 4.—
Mleko vel. 1.—, 1.50
Močnata, torta, krem rezine 1.—, 1.50

Abonenti dnevno 8.—, 10.—
Zajtrk od 6. ure, kosilo od 11.—15.—, večerja od 17.—21. ure
Se priporoča

NOVA LJUDSKA KUHINJA
LJUBLJANA — VOŠNJAKOVA UL. 4.

F

Zapustil nas je za vedno po dolgi mučni bolezni v 76. letu starosti danes dne 26. ob pol 6. uri previden s tolažili sv. vere, naš predobri oče, stari oče, tast, gospod

Mio Grobotek
posestnik, trgovec, gostilničar in sodavičar.

Pogreb nepozabnega se bo vršil dne 28. junija ob 9. uri dopoldne.

Bok. Bistrica, 26. junija 1936.

Zalujoči ostali.

Inserirajte v „Slov. Narodu“